

Lovforslag nr. L 106. Fremsat den 7. november 1991 af justitsministeren (Engell)

Forslag

til

Færdselslov for Grønland

Kapitel 1

Lovens område m.v.

§ 1. Loven gælder, hvor andet ikke er bestemt, for færdsel på veje, pladser og andre områder, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter. Den gælder dog ikke for kørsel med hundeslæde på slædevejene.

§ 2. Ved anvendelsen af loven skal følgende definitioner lægges til grund:

- 1) *Køretøj*: Enhver indretning, som kan køre på vej uden skinner, hvad enten den er forsynet med hjul, bælter, valser, meder eller andet.
- 2) *Motordrevet køretøj*: Køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft. Motordrevne køretøjer inddeles i motorkøretøj, traktor, motorredskab, knallert og snescooter.
- 3) *Motorkøretøj*: Motordrevet køretøj, der hovedsagelig er indrettet til selvstændigt at benyttes til person- eller godsbeholdning, eller som er konstrueret til eller uden væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til en hastighed af over 30 km i timen. Motorkøretøjer inddeles i bil og motorcykel.

Stk. 2. Justitsministeren afgør i tvivlstilfælde, om et køretøj skal henføres under de i stk. 1 nævnte definitioner.

Kapitel 2

Bestemmelser om køretøjer

Køretøjers indretning og udstyr

§ 3. Ethvert køretøj skal være således indrettet og holdes i en sådan stand, at det kan be-

nyttes uden fare og ulempe for andre samt uden skade for vejene.

Stk. 2. Ejeren eller den person (brugeren), som har varig rådighed over køretøjet, er ansvarlig for, at køretøjet er i lovlig stand.

Stk. 3. Føreren af et køretøj skal til enhver tid være opmærksom på, at køretøjet og eventuelt påhængskøretøj er i forsvarlig stand, særlig at styre-, bremse-, signal- og tegngivningsapparater samt lygter virker forskriftsmæssigt og sikkert, og at tilkoblingen til eventuelt påhængskøretøj er forsvarlig.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om køretøjers indretning, udstyr og tilbehør og om personlig sikkerhedsmæssig udrustning til førere og passagerer samt fastsætte, hvilke påskrifter og mærker køretøjer af kontrolmæssige grunde skal være forsynet med.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod forhandling af udstyrsdele og tilbehør til køretøjer og af personlig sikkerhedsmæssig udrustning til førere og passagerer, såfremt de pågældende dele ikke opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1, eller de ved deres anvendelse vil medføre, at føreren eller andre trafikanter udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Stk. 3. Justitsministeren kan, såfremt færdselssikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet, forbyde brugen af et køretøj, selv om det opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1.

Registrering af køretøjer

§ 5. Ethvert motorkøretøj skal, forinden køretøjet tages i brug, være registreret og forsynet

med nummerplader. Justitsministeren kan for visse områder gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

Stk. 2. De nærmere regler om registreringen og om godkendelse af køretøjernes indretning og udstyr m.v. fastsættes af justitsministeren.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om registrering af andre motordrevne køretøjer samt af køretøjer, der er bestemt til at trækkes af motordrevne køretøjer.

Stk. 4. Justitsministeren kan bestemme, at motordrevne køretøjer, som anvendes uden for vej, skal registreres.

Stk. 5. Forsvarets køretøjer registreres efter regler, der fastsættes af forsvarsministeren.

Kontrol af køretøjer

§ 6. Politiet kan standse et køretøj og lade det undersøge for fejl og mangler samt kontrollere, at føreren opfylder betingelserne for lovligt at kunne føre køretøjet.

Stk. 2. Politiet kan til enhver tid forlange et motordrevet køretøj eller et køretøj, der er bestemt til at trækkes af et motordrevet køretøj, fremstillet til eftersyn af, om det opfylder de i denne lov eller de i henhold til loven fastsatte bestemmelser. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om periodisk syn af sådanne køretøjer.

Stk. 3. Findes et køretøj ved eftersyn efter stk. 1 eller stk. 2 ikke at opfylde bestemmelserne, kan politiet forbyde dets benyttelse og fjerne dets nummerplader. Det samme gælder, såfremt et køretøj ikke fremstilles efter tilsigelse i henhold til stk. 2.

§ 7. Bestemmelser om gebyrer for registrering, nummerplader og syn kan fastsættes af justitsministeren.

Ikke-grønlandske køretøjer

§ 8. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om benyttelse i Grønland af ikke-grønlandske køretøjer, herunder om, hvornår der indtræder grønlandsk registreringspligt.

Kapitel 3

Bestemmelser vedrørende førere af køretøjer m.v.

Spiritus- og promillekørsel m.v.

§ 9. For spirituskørsel dømmes den, som fø-

rer eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholconcentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 1,20 promille.

Stk. 2. For spirituskørsel dømmes endvidere den, som i øvrigt fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.

Stk. 3. For promillekørsel dømmes den, som uden at være skyldig i spirituskørsel fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholconcentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,80 promille.

§ 10. Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, der på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at den pågældende er ude af stand til at føre et køretøj af den pågældende art på fuldt betryggende måde.

Stk. 2. Et køretøj må i øvrigt ikke føres eller forsøges ført af nogen, der af de foran nævnte grunde eller som følge af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at den pågældende er ude af stand til at føre køretøjet på betryggende måde.

§ 11. Det er forbudt at overlade føringen af et køretøj til en person, der af de i § 10, stk. 1, nævnte grunde eller på grund af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at den pågældende er ude af stand til at føre køretøjet på betryggende måde.

Stk. 2. Har en person på en restauration eller andet serveringssted, hvortil der er offentlig adgang, indtaget spiritus, og værten eller dennes medhjælper ved eller har grund til at antage, at den pågældende er fører af køretøj og på grund af spiritusindtagelse ikke er i stand til at føre køretøjet på betryggende måde, skal værten eller medhjælperen, eventuelt ved tilkaldelse af politiet, søge at hindre den pågældende i at føre køretøjet.

§ 12. Politiet kan til enhver tid kræve, at føreren af et køretøj foretager udåndingsprøve.

Stk. 2. Politiet kan fremstille en person til udtagelse af blod- og urinprøve, hvis der er grund til at antage, at den pågældende har overtrådt § 9 eller § 10, eller vedkommende

nægter eller ikke er i stand til at medvirke til en udåndingsprøve. Angår mistanken andre forhold end spirituspåvirkning, kan politiet tillige fremstille den pågældende til undersøgelse af en læge. Det samme gælder ved mistanke om spirituspåvirkning, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om de i stk. 1 og stk. 2 nævnte prøver og undersøgelser.

Kørekort

§ 13. Motorkøretøj, traktor og motorredskab, med undtagelse af gaffeltruck, må kun føres af en person, der har erhvervet kørekort. Føreren skal under kørslen have kørekortet hos sig og skal på forlangende vise det til politiet.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for kørsel med traktor og motorredskab på vejområder, der er begrænset på betryggende måde ved afspærring eller afmærkning, eller for kørsel med motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående. Sådant kørsel kan foretages af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 3. Kørekort kan udstedes til en person, der:

- 1) er fyldt 18 år, jf. dog § 14, stk. 1,
- 2) er i besiddelse af tilstrækkelig syns- og høreevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige førerlighed, og
- 3) ved en prøve godtgør at have tilstrækkelig kørefærdighed og fornødent kendskab til køretøjet og dets behandling samt til færdselsreglerne.

Stk. 4. Kørekort kan nægtes den, der er afhængig af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig. Spørgsmålet herom kan forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 5. Såfremt en ansøger ikke tidligere har haft kørekort til samme kategori køretøj, skal den pågældende have modtaget undervisning i kørefærdighed hos en af politiet godkendt person.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte regler om godkendelse af de personer, der skal forestå den i stk. 5 nævnte undervisning i kørefærdighed.

§ 14. Justitsministeren kan tillade, at der meddeles personer, som ikke opfylder de almindelige førerlighedsbestemmelser, særlige kø-

rekort, samt at kørekort til langsomtkørende invalidekøretøjer udstedes til personer, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte yderligere betingelser for udstedelse af kørekort til motorkøretøjer, der benyttes erhvervmæssigt til befordring af personer. Sådant kørekort kan nægtes under den i § 114, stk. 2, i kriminalloven for Grønland nævnte betingelse.

§ 15. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om kørekort, herunder om køreprøver og kørekortenes gyldighedstid og fornyelse. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for køreprøve og kørekort.

Inddragelse og generhvervelse af førerretten

§ 16. Politiet kan inddrage førerretten, hvis den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at få kørekort. Såfremt en person nægter at medvirke til de undersøgelser eller prøver, der er nødvendige til afgørelse heraf, kan politiet straks inddrage førerretten. Spørgsmålet, om den pågældende er afhængig af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig, kan forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 2. Har førerretten været frakendt ubetinget, kan retten efter frakendelsestidens udløb kun generhverves, såfremt en orienterende køreprøve består.

Stk. 3. Er førerretten blevet frakendt betinget, skal føreren inden for en frist, der fastsættes af politiet, aflægge en orienterende køreprøve. Førerretten inddrages, såfremt prøven ikke består, eller vedkommende undlader at medvirke til den. Orienterende køreprøve skal dog ikke aflægges, hvis frakendelsen er sket i medfør af § 59, stk. 2, 2. pkt., eller § 60, stk. 1, nr. 2. Orienterende køreprøve skal heller ikke aflægges, såfremt domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om orienterende køreprøve, herunder om inddragelse af førerretten i medfør af stk. 3.

Stk. 5. Den, der midlertidigt eller endeligt har mistet førerretten, skal aflevere sit kørekort til politiet.

F. t. færdselslov for Grønland

Knallert

§ 17. Knallert må kun føres af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 2. Føreren af en knallert skal under kørslen medbringe præmiekvittering, der viser, at ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft, jf. § 49, og på forlangende vise den til politiet.

Snescooter

§ 18. Snescooter må i byområder kun føres af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 2. Føreren af en snescooter skal under kørslen medbringe præmiekvittering, der viser, at ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft, jf. § 49, og på forlangende vise den til politiet.

Øvelseskørsel

§ 19. Øvelseskørsel for personer, der uddanner sig til kørsel med bil, må kun finde sted, når der i køretøjet ved siden af eleven findes en af politiet godkendt person. Øvelseskørsel må ikke finde sted tidligere end 3 måneder før det tidspunkt, hvor eleven efter sin alder kan få udstedt kørekort, og for personer, hvem førerretten er frakendt ubetinget, ikke tidligere end 3 måneder før frakendelsestidens udløb. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om øvelseskørsel, herunder regler om, hvem der skal anses som fører af øvelseskøretøjet.

Oplysningspligt m.v.

§ 20. Ejeren (brugeren) af et køretøj skal efter anmodning fra politiet oplyse, hvilke personer der som førere har benyttet køretøjet.

Stk. 2. Ejeren (brugeren), føreren og den, der i øvrigt har rådighed over et motordrevet køretøj, må ikke overlade føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet.

Ikke-grønlandske førere

§ 21. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om adgang for personer, der ikke er bopædsdende i Grønland, til under midlertidigt ophold her at føre motorkøretøj samt om udfærdigelse af kørekort for personer, der har ret til at føre motorkøretøj uden for Grønland.

Kapitel 4

Bestemmelser om al færdsel*Grundregler*

§ 22. Trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, således at der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres. Der skal også vises hensyn over for dem, der bor eller opholder sig ved vejen.

Stk. 2. Særligt hensyn skal vises over for børn, skolepatruljer, ældre mennesker samt personer, der ifølge særligt af justitsministeren fastsat kendetegn eller i øvrigt, efter hvad der fremgår af omstændighederne, lider af svækket syn eller hørelse eller anden legemlig mangel eller sygdom, som er til ulempe for dem i færdslen.

Stk. 3. Over for hundekøretøjer og over for husdyr, der drives, skal kørende vise særligt hensyn og om fornødent standse.

§ 23. Trafikanter skal efterkomme de anvisninger, som gives af politiet ved tegn, færdselstavler, afmærkning eller signaler. Trafikanter skal standse, når politiet giver tegn dertil.

Stk. 2. Politiet kan regulere færdslen på steder, hvor det skønnes nødvendigt, og fastsætte bestemmelser om benyttelsen af de enkelte veje.

Stk. 3. Politiets bestemmelse om etablering af færdselstavler, afmærkning eller signaler samt bestemmelse i medfør af stk. 2 om benyttelsen af de enkelte veje træffes så vidt muligt efter forhandling med vedkommende kommunalbestyrelse.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om udformningen, betydningen og anbringelsen af færdselstavler, lys- og lydsignaler og anden afmærkning eller indretning på eller ved vej til regulering af eller til advarsel eller vejledning for færdslen.

Forpligtelser ved færdselsuheld

§ 24. En trafikant, der med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld, skal straks standse og i muligt omfang yde hjælp til tilskadekomne. Den pågældende skal endvidere til sikring af færdslen deltage i de foranstaltninger, som uheldet giver anledning til. Hvis en anden, der er indblandet i uheldet, anmoder herom, skal vedkommende opgive navn og bopæl. Tilsvarende oplysninger skal efter anmodning gives den, på hvis ejendom eller ting der er sket skade.

Stk. 2. Er der sket skade på en anden person, og er skaden ikke ubetydelig, skal den, der har forvoldt skade, snarest muligt underrette politiet. Er der sket skade på ejendom eller ting, og er der ingen tilstede, som kan modtage de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, skal den, der har forvoldt skaden, snarest muligt underrette skadelidte eller politiet.

Stk. 3. Er nogen dræbt eller kommet alvorligt til skade ved færdselsuheldet, må der ikke ændres ved forholdene på uheldsstedet eller fjernes spor, som kan være af betydning for opklaringen af uheldet. Køretøj, der har været indblandet i uheldet, skal dog flyttes, hvis dets placering er til fare for færdslen.

Stk. 4. Den, der med eller uden egen skyld beskadiger færdselstavler, afmærkning på kørebane, signalanlæg eller andre færdselsanordninger, skal straks bringe afmærkningen i orden igen, hvis det er muligt. Kan dette ikke ske, skal den pågældende snarest underrette politiet og i øvrigt foretage, hvad der er nødvendigt for at advare andre trafikanter.

Leg m.v.

§ 25. Det er forbudt at springe op på eller hage sig fast i et køretøj under kørsel eller at hænge slæde, trækvogn, legevogn eller lignende efter et køretøj.

Forurening af vej m.v.

§ 26. Der må ikke på vej henkastes eller efterlades noget, der kan være til fare eller ulempe for færdslen.

Stk. 2. Såfremt der fra køretøj tabes eller spildes noget på vej, der kan være til fare eller ulempe for færdslen, skal dette straks fjernes. Kan dette ikke ske, skal andre, indtil faren eller ulempen er fjernet, ved afmærkning eller på anden lignende måde gøres opmærksom på forholdet.

Stk. 3. Genstande, som i øvrigt kan være til ulempe for færdslen, må ikke henlægges eller henstilles på vej uden tilladelse fra politiet, der kan betinge tilladelsen af, at der foretages passende afmærkning.

Stk. 4. Skure, plankeværker og lignende må på vej ikke anbringes eller indrettes således, at de hindrer udsynet for trafikanter eller på anden måde er til ulempe for færdslen.

Stk. 5. Skilte, reklamer, lysindretninger eller lignende, der kan ses fra vej, kan af politiet for-

langes fjernet, hvis de har lighed med færdselstavler, afmærkning eller signaler, eller hvis de kan virke vildledende eller være til ulempe for færdslen.

Bestemmelser for kørende

Placering på vejen

§ 27. Kørende skal holde så langt til højre, som omstændighederne, herunder hensynet til andre trafikanter, tillader det.

Stk. 2. Det er en kørendes pligt ved igangsætning fra kanten af kørebanen og ved enhver ændring af færdselsretning at forvise sig om, at manøveren kan ske uden fare eller unødigt ulempe for andre.

Stk. 3. Et køretøj, som kører bag et andet, skal holde så stor afstand fra dette, at der ikke er fare for påkørsel, såfremt det forreste køretøj standser eller dets hastighed nedsættes.

Svingning, vending og bakning

§ 28. Før forberedelsen og udførelsen af en svingning skal føreren påse, at manøveren kan foretages uden fare og unødigt ulempe for bagfra kommende. Svingning til venstre må afventte forbikørsel af modgående færdsel.

Stk. 2. Vending og bakning må kun foretages, når det kan ske uden fare eller ulempe for anden færdsel.

Hastighed

§ 29. Kørehastigheden skal til enhver tid være afpasset efter forholdene med særligt hensyn til andres sikkerhed og må aldrig blive større, end at føreren bevarer fuldt herredømme over køretøjet. Særligt skal den kørende holde en efter forholdene passende lav hastighed i vådt, glat eller fedtet føre, og i dårligt føre skal den kørende afpasse hastigheden således, at andre så vidt muligt ikke tilstænkes.

Stk. 2. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, skal afpasse hastigheden således, at der ikke opstår fare eller ulempe for gående, som befinder sig i feltet eller er på vej ud i dette. Den kørende skal om nødvendigt standse for at lade de gående passere.

Stk. 3. Politiet kan efter forhandling med kommunalbestyrelsen bestemme, at kørehastigheden i de enkelte kommuner eller dele af disse ikke må overstige bestemte grænser.

Stk. 4. Politiet kan endvidere fastsætte hastighedsgrænser for bestemte vejstrækninger.

Møde

§ 30. Når kørende møder hinanden, skal begge i god tid holde tilstrækkeligt til højre og om fornødent nedsætte farten. Er vejen delvis spærret, skal det køretøj, i hvis kørebanelandspærringen er, om fornødent holde tilbage.

Overhaling

§ 31. Overhaling må kun foretages, når det kan ske uden ulempe for såvel forfra som bagfra kommende færdsel, og når der er fri oversigt over kørebanen. Overhaling foran eller i vejkryds må kun ske, når omstændighederne tillader det, og under iagttagelse af særlig forsigtighed. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, må ikke foretage overhaling af et andet køretøj, såfremt dette køretøj hindrer fuldt udsyn over fodgængerfeltet.

Stk. 2. Overhaling skal ske til venstre. Dog kan cyklist og knallertkører overhale køretøj af anden art til højre. Overhaling af et køretøj, der er i færd med at svinge til venstre, må kun ske til højre.

Stk. 3. Når en foran kørende bliver opmærksom på, at en bagfra kørende vil overhale til venstre, skal den pågældende holde så langt til højre som muligt og må ikke øge hastigheden. Sker overhaling til venstre, skal den overhalende holde til højre, så snart dette kan ske uden fare eller ulempe.

Vigepligt

§ 32. Kørende skal iagttage særlig forsigtighed ved vejkryds.

Stk. 2. Ved kørsel ind på eller over en vej har den kørende vigepligt for den kørende færdsel fra begge sider (ubetinget vigepligt), såfremt dette er tilkendegivet ved afmærkning i medfør af § 23.

Stk. 3. Ubetinget vigepligt gælder endvidere ved udkørsel fra parkeringsplads, ejendom eller grundstykke, tankstation eller andet lignende område uden for vej samt ved udkørsel fra sti, markvej eller lignende.

Stk. 4. Når kørende i andre tilfælde færdes på en sådan måde, at deres færdselsretninger skærer hinanden, har føreren af det køretøj, der har det andet køretøj på sin højre side, vi-

gepligt (højre-vigepligt), medmindre andet følger af § 27, stk. 2.

Stk. 5. Kørende, som har vigepligt, skal på tydelig måde ved i god tid at nedsætte hastigheden eller standse tilkendegive, at de vil opfylde vigepligten. Kørslen må kun fortsættes, når det under hensyn til andre køretøjers placering på vejen, afstanden til dem og deres hastighed kan ske uden fare eller ulempe.

Standstning og parkering m.v.

§ 33. Standstning eller parkering må ikke ske på et sådant sted eller på en sådan måde, at der opstår fare eller unødigt voldes ulempe for færdslen eller den offentlige snerydning. Køretøjer skal stilles ved kørebanens yderkant eller om muligt uden for denne. Havareret, fastkørt eller indesneet køretøj skal snarest muligt fjernes fra kørebanen, medmindre andet følger af bestemmelserne i § 24, stk. 3.

Stk. 2. Køretøjer, der er henstillet i strid med stk. 1, kan fjernes af politiet. De af politiet afholdte udgifter til transport og opbevaring påhviler føreren. Er føreren ukendt, eller betaler denne ikke efter påkrav, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet. Beløbet kan uden dom inddrives efter reglerne i kapitel 7, §§ 6–11 og §§ 19–23, i lov om rettens pleje i Grønland.

§ 34. Åbning af vogndøre, på- eller afstigning og på- eller aflæsning skal finde sted på en sådan måde, at der ikke opstår fare eller unødigt ulempe.

Stk. 2. Når føreren af et køretøj forlader det, skal det sikres, at køretøjet ikke kan sætte sig i gang af sig selv. Føreren skal endvidere, når omstændighederne tillader det, træffe foranstaltninger for at sikre, at køretøjet ikke uberettiget kan benyttes af andre.

Signaler og tegn

§ 35. Når det er nødvendigt for at afværge fare, skal kørende ved lyd- eller lyssignal eller på anden hensigtsmæssig måde henlede opmærksomheden på faren. Unødvendig eller hensynsløs signalgivning er forbudt.

Stk. 2. Kørende skal give tegn før igangsætning fra kanten af vejen og før vending og svingning.

Stk. 3. Kørende, der standser eller hurtigt nedsætter hastigheden eller ændrer færdselsretning, skal give tegn, når det er påkrævet til vejledning for andre.

Lygteføring

§ 36. Ved kørsel i lygtetændingstiden, der er tiden fra solnedgang til solopgang, samt i tåge eller under lignende dårlige sigt- eller lysforhold skal de foreskrevne lygter holdes tændt.

Stk. 2. Ved kørsel på vej, der er tilstrækkeligt oplyst, samt ved kørsel bag eller møde med et andet køretøj må blændende lys ikke anvendes.

Unødig støj m.v.

§ 37. Fører af motordrevet køretøj skal betjene køretøjet således, at det ikke afgiver unødig støj eller unødigt udvikler røg eller gasarter.

Stk. 2. I og ved bebyggelse må kørsel, der er unødvendig og forstyrrende, ikke finde sted. Hastighed og køremåde i øvrigt skal på sådanne steder afpasses således, at andre ikke unødigt forstyrres.

Køretøjers belæsning

§ 38. Personer eller gods må ikke være anbragt på en sådan måde, at føreren ikke har frit udsyn og tilstrækkelig mulighed for at manøvrere køretøjet. Gods skal anbringes således, at den tegngivning, der nævnes i § 35, stk. 2 og stk. 3, eller påbudt lygte eller nummerplade ikke skjules.

Stk. 2. Passagerer må ikke medtages i et sådant antal eller være anbragt på en sådan måde, at der kan opstå fare for dem selv eller andre.

Stk. 3. Gods skal være anbragt således, at det ikke kan frembyde fare for personer eller medføre skade på ejendom. Det skal være anbragt således, at det ikke forskyder sig, falder af eller volder unødig støj.

Stk. 4. Under kørsel med gods, som rager ud over køretøjet, skal der udvises særlig forsigtighed. Nærmere regler om kørsel med sådant gods og dets afmærkning kan fastsættes af justitsministeren.

§ 39. På en cykel, motorcykel og snescooter må ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. To børn under 6 år må medtages på cyklen, når der er indrettet særlig sidde-

plads med beskyttelse mod hjulegerne, og cyklisten er fyldt 15 år. På knallert må ikke befordres andre personer end føreren.

Styrthjelm

§ 40. Føreren af en motorcykel og en knallert samt enhver passager over 15 år på en motorcykel skal under kørslen anvende fastspændt styrthjelm.

Stk. 2. Føreren skal påse, at passagerer, der er fyldt 12 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm.

Stk. 3. Pligten til at bære styrthjelm gælder ikke under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 4. Politiet kan i særlige tilfælde fritage personer for pligten til at anvende styrthjelm.

Udrykningskørsel

§ 41. Fører af udrykningskøretøj kan i påtrængende tilfælde under iagttagelse af særlig forsigtighed undlade at følge bestemmelserne i dette kapitel. Anvisninger, der gives af politiet ved tegn, skal dog altid efterkommes.

Bestemmelser for gående

§ 42. Gående skal på vej gå så langt ude til siden som muligt og fortrinsvis i venstre side af vejen.

Stk. 2. Ved passage over vej skal gående udvise særlig forsigtighed, og fodgængerfelt skal benyttes, såfremt et sådant findes i nærheden.

Stk. 3. Som gående anses også den, der løber på ski, skøjter, rulleskøjter eller lignende.

Yderligere færdselsregler

§ 43. Justitsministeren kan fastsætte yderligere færdselsregler, herunder regler om køretøjers passagerantal, vægt og dimensioner og om transport af genstande, der frembyder en særlig fare for den offentlige sikkerhed, samt særlige regler om kørsel med forsvarers køretøjer, udrykningskøretøjer og køretøjer, der anvendes til vejarbejde.

Kapitel 5

Erstatning og ansvarsforsikring

Ansvarsgrundlaget m.v.

§ 44. Den, der er ansvarlig for et motordre-

vet køretøj, skal erstatte skader, som køretøjet volder ved færdselsuheld eller ved eksplosion eller brand, der hidrører fra brændstofanlæg i køretøjet.

Stk. 2. Erstatningen for personskade eller tab af forsørger kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde forsægtigt har medvirket til skaden. Erstatningen kan endvidere nedsættes og i særlige tilfælde bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

Stk. 3. Erstatningen for tingsskade kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte forsægtigt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

§ 45. Hvis et motordrevet køretøj volder skade på anden måde end nævnt i § 44, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for køretøjet, betale erstatning efter lovgivningens almindelige regler.

§ 46. Personsikade eller tab af forsørger, der er en følge af sammenstød mellem motordrevne køretøjer, erstattes efter reglerne i § 44, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Sker der tingsskade ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer, afgøres det under hensyn til de foreliggende omstændigheder, om og med hvor stort et beløb erstatning bør ydes.

§ 47. Den, der er erstatningsansvarlig for personsikade, skal betale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, helbredsudgifter og andet tab som følge af skaden samt godtgørelse for svie og smerte.

Stk. 2. Har skaden fået varige følger, skal der tillige betales godtgørelse for varigt mén samt erstatning for tab eller forringelse af hvervsevnen.

§ 48. Erstatningsansvaret efter §§ 44–47 påhviler den ejer eller bruger, der benytter køretøjet eller lader det benytte.

Stk. 2. Føreren er erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler.

Forsikringspligt

§ 49. Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringselskab, der er anerkendt af justitsministeren, jf. dog § 53.

Stk. 2. Forsikringen skal dække personsikade eller tab af forsørger på indtil 50 mio. kr. og

tingsskade på indtil 10 mio. kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

Stk. 3. Justitsministeren kan i det omfang, det betinges af pris- og lønudviklingen, ændre beløbsangivelserne i stk. 2. Det bekendtgøres hvert år, hvilke reguleringer der skal finde sted.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang forsikringen skal dække skader forvoldt i udlandet.

§ 50. For motordrevne køretøjer, der skal registreres, påhviler forsikringspligten ejeren eller den person (brugeren), der har varig rådighed over køretøjet.

Stk. 2. For andre motordrevne køretøjer påhviler forsikringspligten den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej.

§ 51. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om forsikringspligtens gennemførelse.

Stk. 2. Præmier for forsikringen kan uden dom inddrives efter reglerne i kapitel 7, §§ 6–11 og §§ 19–23, i lov om rettens pleje i Grønland. Er forsikring tegnet for et større beløb end efter § 49, stk. 2, gælder denne regel hele præmien.

Forsikringselskabets hæftelse og regres

§ 52. Forsikringselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter § 49, stk. 1.

Stk. 2. En aftale mellem forsikringselskabet og forsikringstageren om, at selskabet skal have regres mod den, der efter § 48 er ansvarlig for skaden, når forsikringsbegivenheden er fremkaldt af den ansvarlige ved uagtsomhed, har kun retsvirkning, hvis forsikringsbegivenheden er fremkaldt ved en uagtsomhed, der kan betegnes som grov hensynsløshed.

Selvforsikrede køretøjer

§ 53. Motordrevne køretøjer, der tilhører staten, Grønlands hjemmestyre eller en kommune, er undtaget fra forsikringspligt efter § 49.

Stk. 2. Justitsministeren kan træffe tilsvarende bestemmelse med hensyn til motordrevne køretøjer, der tilhører fremmede stater eller internationale organisationer.

Stk. 3. Er et køretøj efter stk. 1 og stk. 2 ikke forsikret, hæfter den danske stat, hjemmestyret

eller den kommune, der ejer køretøjet, for erstatning i samme omfang som et forsikrings-selskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring efter § 49. Staten, hjemmestyret og kommunen kan foretage regres mod den, der efter § 48 er ansvarlig for skader, hvis skaden er forvoldt ved en uagtsomhed, der kan betegnes som grov hensynsløshed.

Sagernes behandling

§ 54. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige enhver, der er ansvarlig efter § 48, til ethvert retsmøde. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Enhver, der tilsiges efter stk. 1, kan ved at fremsætte begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder den pågældende ikke, er afgørelsen af erstatnings-spørgsmålet ved dom eller forlig bindende for vedkommende.

§ 55. Hvis der rejses tiltale for nogen skade-forvoldende lovovertrædelse, der i henhold til §§ 44–46 kan medføre erstatningsansvar, kan erstatningskravet behandles under kriminalsagen i overensstemmelse med reglerne i kapitel 5, § 44, i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for det køretøj, som tiltalte benyttede, eller den, der efter § 53, stk. 3, hæfter for den skete skade, anses for erstatnings-spørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde.

Stk. 3. Påhviler der efter § 48 andre end tiltalte erstatningsansvar, skal tillige disse tilsiges til ethvert retsmøde. Bestemmelserne i § 54, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Overtrædelser

§ 56. Overtrædelse af § 3, § 5, stk. 1, §§ 9–11, § 13, stk. 1 og stk. 2, § 16, stk. 5, §§ 17–20, § 22, § 23, stk. 1, § 24, stk. 1, stk. 2 og stk. 4, § 25, § 26, stk. 1–4, §§ 27–32, § 33, stk. 1, §§ 34–39, § 40, stk. 1–3, § 41, § 42 og § 49 eller undladelse af at efterkomme et forbud eller påbud i henhold til loven kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Det samme gælder ved kørsel med motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, når retten til at

være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget.

Stk. 2. I regler, der udstedes i henhold til loven, kan det fastsættes, at overtrædelse af bestemmelser i reglerne kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven.

§ 57. Antager politiet, at en sag om spiritus- eller promillekørsel vil medføre bøde, kan anklageskriftet forkyndes for sigtede med en påtegning om, at sagen kan afgøres uden retlig forfølgning, såfremt sigtede erkender sig skyldig og ønsker en sådan afgørelse, erklærer sig rede til inden for en passende frist at betale en af politiet fastsat bøde samt vedtager betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten i et i påtegningen nærmere angivet tidsrum.

Stk. 2. Bestemmelsen i kapitel 5, § 21, stk. 2, i lov om rettens pleje i Grønland finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I sager om spiritus- eller promillekørsel, hvor der skønnes at blive tale om idømmelse af bøde, kan retten, når der ikke findes grund til at betvivle tiltaltes skyld, og politiet erklærer sig enig deri, give tiltalte adgang til at få sagen afgjort ved, at den pågældende vedtager at betale en nærmere bestemt bøde og vedtager frakendelse af førerretten i et nærmere angivet tidsrum.

Stk. 4. Vedtagelser efter stk. 1 og stk. 3 har med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelses-virkning samme virkning som en dom.

§ 58. Den i § 57, stk. 1, nævnte påtegning skal indeholde oplysning om, at sigtede, inden den pågældende tager stilling til spørgsmålet om vedtagelse, kan få bistand af en bisidder.

Stk. 2. På sigtedes begæring udpeges som bisidder en person, der opfylder betingelserne i kapitel 5, § 23, i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 3. Bestemmelsen i kapitel 5, § 27, 1. pkt., i lov om rettens pleje i Grønland finder tilsvarende anvendelse. Justitsministeren fastsætter takster for bisidderes vederlag i de pågældende sager.

Kapitel 7

Frakendelse af førerret

Spirituskørsel

§ 59. Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal frakendes fø-

rerer af et sådant køretøj, hvis den pågældende har gjort sig skyldig i spirituskørsel.

Stk. 2. Frakendelse sker ubetinget. Under særlig formildende omstændigheder kan frakendelse dog ske betinget.

Andre overtrædelser

§ 60. Retten til at føre de i § 59 nævnte køretøjer skal endvidere frakendes føreren af et sådant køretøj, hvis den pågældende

- 1) under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,
- 2) har gjort sig skyldig i promillekørsel, eller
- 3) frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj.

Stk. 2. Frakendelse sker betinget. Under skærpende omstændigheder kan frakendelse dog ske ubetinget.

Frakendelsestiden

§ 61. Ubetinget frakendelse sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år eller for bestandig.

Betinget frakendelse

§ 62. Betinget frakendelse sker på vilkår, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes vedkommende. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden.

§ 63. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af førerretten, fastsætter retten en fælles frakendelse for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Inddragelse af førerretten under sagen

§ 64. Skønner politiet, at betingelserne for ubetinget frakendelse af førerretten foreligger, kan det midlertidigt inddrage førerretten. Politiet skal i forbindelse hermed vejlede føreren om adgangen til at få inddragelsen prøvet af kredsdommeren, jf. stk. 2.

Stk. 2. Den, hvis førerret er midlertidigt inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet af

kredsdommeren. Afgørelsen kan af sigtede eller anklagemyndigheden særskilt indbringes for landsdommeren.

Stk. 3. Det tidsrum, hvori førerretten har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Virkningen af anke

§ 65. Anke af en dom, hvorved førerretten frakendes ubetinget, har ikke opsættende virkning med hensyn til frakendelsen, medmindre landsdommeren bestemmer det. Afsiges der frifindende dom i 1. instans, og dommen påankes af anklagemyndigheden, kan denne, hvor forholdene særlig taler for at opretholde fratagelsen af førerretten under anken, indbringe spørgsmålet herom for landsdommeren.

Generhvervelse af førerret inden frakendelsestidens udløb

§ 66. Er retten til at føre motordrevet køretøj frakendt nogen for længere tid end 3 år, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb forlanges indbragt for domstolene. Såfremt afgørelsen går ud på, at førerretten ikke generhverves, kan spørgsmålet tidligst efter 2 års forløb på ny indbringes for domstolene.

Erstatning for inddragelse eller frakendelse af førerret

§ 67. Reglerne i kapitel 8, §§ 2 og 3, i lov om rettens pleje i Grønland finder anvendelse på krav om erstatning for frakendelse eller inddragelse af førerretten i anledning af kriminalretlig forfølgning.

Kapitel 8

Vejanlæg

§ 68. Inden der af kommunalbestyrelsen træffes beslutning om udførelse af vejanlæg, der kan have væsentlig betydning for færdselens sikkerhed og afvikling, skal sagen have været til udtalelse hos politiet.

Kapitel 9

Andre bemyndigelsesbestemmelser

§ 69. Trafikministeren kan, eventuelt alene for nærmere angivne områder, fastsætte regler om erhvervsmæssig personbefordring med motorkøretøjer. Der kan herunder fastsættes

regler om, at der til hyrekørsel og buskørsel kræves tilladelse, om begrænsninger i antallet af sådanne tilladelser samt regler om takster og om køretøjernes indretning, udstyr og benyttelse.

§ 70. Justitsministeren kan fastsætte særlige regler om udlejning af køretøjer uden fører.

§ 71. Justitsministeren kan, hvor særlige grunde taler derfor, bestemme, at loven ikke kommer til anvendelse i visse nærmere angivne områder, og eventuelt i forbindelse hermed fastsætte særlige regler om færdsel for de pågældende områder.

§ 72. Justitsministeren, henholdsvis trafikministeren, kan bestemme, at beføjelser, der i loven er tillagt ministeren, kan udøves af politiet.

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 73. Loven træder i kraft den 1. oktober 1992.

Stk. 2. Fra samme tidspunkt ophæves færdselslov for Grønland nr. 197 af 8. juni 1966. De bekendtgørelser, der er udstedt i henhold til den ophævede lov, forbliver i kraft, indtil de ophæves, og overtrædelser af disse bestemmel-

ser kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland. Bekendtgørelse nr. 387 af 31. august 1979 om aldersgrænse for førere af snescooter i Grønland ophæves dog den 1. oktober 1992.

§ 74. Spørgsmål om frakendelse af førerretten i anledning af forhold, som er begået, men ikke endeligt påkendt den 1. oktober 1992, afgøres alene efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. De i § 57, stk. 3-4, nævnte bestemmelser finder anvendelse i alle sager, der ikke er påkendt i 1. instans den 1. oktober 1992.

§ 75. Ubetingede frakendelser af førerretten efter de hidtil gældende regler bevarer deres gyldighed og har retsvirkninger efter denne lov.

§ 76. § 49, stk. 2, har virkning for skader, der er forvoldt efter lovens ikrafttræden. Ansvarsforsikringer, der er tegnet inden, og som ikke opfylder kravene i § 49, stk. 2, ændres i overensstemmelse med denne bestemmelse. De ældre policer behøver ikke at forsynes med påtegning herom. Forsikringstagerne kan ikke opsige forsikringsaftalen på grund af en forhøjelse af præmierne, som alene er begrundet med den ændring af forsikringen, der følger af 2. pkt.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

I 1966 fik Grønland sin første færdselslov, lov nr. 197 af 8. juni 1966 (bilag 1). Indtil da var visse færdselsregler indeholdt i politivedtægterne for de enkelte kommuner. Siden 1966 er kun en enkelt bestemmelse i loven, § 41 om hyre- og buskørsel, blevet ændret ved lov nr. 320 af 10. juni 1976 (bilag 2).

Da færdselsloven trådte i kraft, var der ca. 1.200 motorkøretøjer i Grønland. Siden er køretøjsbestanden blevet næsten tredoblet, således at der med udgangen af 1990 er registreret 3.356 motorkøretøjer (biler og motorcykler) i Grønland. Hertil kommer, at det grønlandske vejnet i takt hermed er blevet udbygget væsentligt i de senere år.

På denne baggrund har Justitsministeriet fundet det naturligt at foreslå en revision af den gældende grønlandske færdselslov, således at denne tilpasses de eksisterende forhold.

Den gældende færdselslov svarer med få undtagelser til den færdselslovgivning, der var gældende i Danmark på tidspunktet for vedtagelsen af den grønlandske færdselslov. Dog var denne væsentlig mindre omfattende og i et noget videre omfang præget af bemyndigelsesbestemmelser. Den danske færdselslov er som bekendt blevet ændret på adskillige punkter siden 1966, og i 1976 blev der vedtaget en helt ny dansk færdselslov til afløsning af færdselsloven af 1955. Også på denne baggrund har det været naturligt at overveje en revision af den grønlandske færdselslov. Det har dog ikke været tanken at overføre alle de nye danske færdselsregler til en ny grønlandsk færdselslov, idet denne selvsagt bør være affattet efter de særlige grønlandske forhold. Ved udarbejdelsen af dette lovforslag har den (ændrede) danske færdselslov således virket som en nyttig og ofte brugbar inspirationskilde.

2. Færdselsstatistik

Antallet af færdselsuheld og færdselsulykker med personskaade fremgår af følgende tabel:

	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Færdselsuheld	67	70	82	72	102	145	117	150	156	148	213	215	189	195	152
Dræbte	4	4	3	2	4	5	4	1	5	2	7	2	3	1	5
Tilskadekomne	35	25	30	23	48	40	35	41	39	51	49	14	22	9	11

Fordelingen af færdselslovsovertrædelser i Grønland adskiller sig markant fra forholdene i Danmark,

idet spiritussagerne udgør en meget betydelig del. Dette fremgår af følgende tabel:

	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Spirituskørsel	191	207	223	186	240	238	255	270	305	284	336	367	329	258	262
Andre overtrædelser	174	218	236	362	389	368	307	251	410	499	647	598	807	704	566
Tilskadekomne	35	25	30	23	48	40	35	41	39	51	49	14	22	9	11

Det fremgår af tabellen, at der siden 1976 har været tale om en stigning i antallet af spiritussager. Før 1974 blev kun det samlede antal færdselslovsovertrædelser opgjort, således at spiritussagerne ikke blev særskilt opgjort. I 1960, 1967, 1970 og 1973 var det samlede antal færdselslovsovertrædelser hen-

holdsvis 37, 403, 321 og 220.

3. Indholdet af lovforslaget

Selv om der fremsættes forslag til en helt ny grønlandsk færdselslov, er dette ikke ensbetydende med,

at der foreslås gennemgribende ændringer af de eksisterende regler. Forslaget koncentrerer sig væsentligst om ændrede regler for spirituskørsel og frakendelse af førerretten (indførelse af promillekørsel og betinget frakendelse, særskilt hjemmel for sanktioner over for kørsel efter førerretsfrakendelse samt ret til erstatning for uberettiget inddragelse af førerretten) samt vedtagelse af førerretsfrakendelse. Endvidere foreslås ændrede vigepligtsregler (regler om afmærkning af ubetinget vigepligt), regler vedrørende fodgængerfelter, en forhøjelse af den forsikringsmæssige dækning ved færdselsulykker, umiddelbar hæftelse for forsikringsselskabet over for skadelidte samt visse ændrede regler for motorcykel- og knallertkørsel (pligt til at anvende styrthjelm, forbud mod larmende kørsel og forbud mod passagerer på knallert). Endelig er i lovforslaget indarbejdet de nye danske regler om erstatning og forsikring, som er indført ved lov nr. 495 af 27. november 1985 om ændring af færdselsloven. Herudover er der i det væsentlige kun tale om mindre ændringer af færdselsreglerne samt sproglige og systematiske ændringer. Med henblik på at fremme overskueligheden er der i vidt omfang indsat overskrifter til de enkelte bestemmelser, ligesom nogle af de gældende regler er delt op i særskilte og dermed kortere bestemmelser. Selv om færdselsloven efter lovforslaget således vil indeholde flere bestemmelser end den gældende lov, er der ikke reelt tale om nogen nævneværdig udvidelse af lovstoffet.

4. Eventuelt forbud mod motorcykler

Ved lov for Grønland nr. 186 af 14. maj 1980 om forbud mod indførsel og fremstilling af motorcykler er det fastsat, at motorcykler efter den 30. juni 1980 ikke må indføres til eller fremstilles i Grønland. Ved bekendtgørelse nr. 187 af 19. maj 1980 er det fastsat, at motorcykler, der er indført til eller fremstillet i Grønland efter den 30. juni 1980, ikke kan registreres.

Efter bemærkningerne til loven skyldes forbudet, at den generelle hastighedsbegrænsning i de grønlandske kommuner på 40 km i timen kun i begrænset omfang respekteres af motorcyklistere, der ved stor fart og ved hensynsløs kørsel udsætter sig selv og andre trafikanter for fare.

I bemærkningerne til lovforslaget er der endvidere bl.a. anført følgende:

»Som en konsekvens af indførselsforbudet vil det være naturligt, at færdselsloven for Grønland på et tidspunkt ændres, således at kørsel med motorcykel forbydes. Hvornår en sådan ændring bør søges gen-

nemført, vil bl.a. afhænge af virkningerne af nærværende lovforslag.«

På denne baggrund har det været overvejet at foreslå, at kørsel med motorcykel forbydes. Justitsministeriet finder dog ikke på nuværende tidspunkt tilstrækkelig anledning til at foreslå et sådant forbud.

5. Bekendtgørelser

I medfør af færdselsloven er der udstedt følgende bekendtgørelser:

Bekendtgørelse om registrering af motorkøretøjer i Grønland (bekendtgørelse nr. 139 af 29. april 1968 som ændret ved bekendtgørelse nr. 187 af 19. maj 1980).

Bekendtgørelse om førerbeviser m.v. i Grønland (bekendtgørelse nr. 140 af 29. april 1968 som ændret ved bekendtgørelse nr. 372 af 5. august 1971, bekendtgørelse nr. 129 af 23. februar 1973 og bekendtgørelse nr. 95 af 5. marts 1979).

Bekendtgørelse om køretøjers dimensioner, akseltryk og totalvægt i Grønland (bekendtgørelse nr. 140 af 27. marts 1979).

Bekendtgørelse om køretøjers indretning og udstyr i Grønland (bekendtgørelse nr. 141 af 27. marts 1979).

Bekendtgørelse om aldersgrænse for førere af sne-scooter i Grønland (bekendtgørelse nr. 387 af 31. august 1979).

Endvidere har Politimesteren i Grønland med hjemmel i færdselslovens § 23, stk. 2 (forslagets § 29, stk. 3) efter forhandling med kommunalbestyrelserne udstedt bekendtgørelser vedrørende kørehastigheden i kommunerne. Efter disse bekendtgørelser er den højst tilladte hastighed for personmotorvogne, motorcykler og lukkede varemotorvogne normalt 40 km i timen. For andre køretøjer er hastighedsgrænsen normalt 30 km i timen.

Selv om færdselsloven som nævnt under pkt. 1 kun er blevet ændret på et enkelt punkt siden 1966, fremgår det af ovenstående, at der er foretaget en ret så omfattende regulering i bekendtgørelsesform af færdselsforholdene i Grønland. Disse bekendtgørelser foreslås opretholdt, dog således at visse bestemmelser i bekendtgørelserne foreslås optaget i selve loven. Herudover overvejes det at udstede en grønlandsk vejafmærkningsbekendtgørelse, hvor bestemmelser om de vigtigste afmærkningsformer fastsættes (afmærkning af indkørsel forbudt, parkering og standsning forbudt, ubetinget vigepligt, fodgængerfelt m.v.).

6. Forelæggelse for Landstinget

Lovforslaget er tiltrådt af Landstinget.

7. Høringsudtalelser

Lovforslaget har været til udtalelse hos følgende myndigheder:

Statsministeriet.
 Trafikministeriet.
 Forsvarsministeriet.
 Rigsadvokaten.
 Rigspolitichefen.
 Politimesteren i Grønland.
 Landsdommeren i Grønland.
 De Grønlandske Kommuners Landsforening.
 Assurandør-Societetet.

8. Økonomiske eller administrative konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for staten.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen svarer til den gældende færdselslovs § 1. Dog er det nu præciseret, at det i de enkelte bestemmelser i loven kan fastsættes, at en bestemmelse også finder anvendelse uden for det område, som i øvrigt fremgår af § 1.

Til § 2

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 1 og 3. I bekendtgørelse nr. 141 af 27. marts 1979 om køretøjers indretning og udstyr er der i øvrigt fastsat en række yderligere definitioner.

Efter den gældende lovs § 2, stk. 2, gælder reglerne om motordrevne køretøjer kun for knallert (cykel med hjælpemotor), hvor dette er særligt bestemt. Denne bestemmelse foreslås ophævet som i den danske færdselslov. Om særlige regler for knallerter henvises til forslaget § 17 og § 40.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3, idet det dog foreslås tilføjet, hvad føreren særligt skal være opmærksom på.

Til § 4

Bestemmelsen, der skal erstatte den gældende lovs § 4, er affattet i overensstemmelse med den danske færdselslovs § 68.

Ændringen består bl.a. i, at justitsministeren efter forslaget (også) skal kunne fastsætte bestemmelser om personlig sikkerhedsmæssig udrustning til førere og passagerer. Med hjemmel i denne bestemmelse

vil der således, hvis der skønnes behov herfor, kunne fastsættes krav til styrhjelmens udformning, godkendelse m.v. Om pligten til at anvende styrhjelme henvises til forslaget § 40.

En anden ændring er, at der efter bestemmelsen i stk. 2 vil kunne fastsættes bestemmelser om forbud mod forhandling af udstyrsdele og tilbehør til køretøjer og af personlig sikkerhedsmæssig udrustning til førere og passagerer. Efter denne bestemmelse vil der f.eks. kunne fastsættes et forbud mod forhandling af særligt hastighedsøgende udstyr til knallert, de såkaldte tuningsdele.

Til §§ 5-8

Bestemmelserne svarer med få mindre ændringer til den gældende lovs §§ 5-8.

§ 5, stk. 4, er dog ny. Bestemmelsen giver justitsministeren mulighed for at fastsætte krav om registrering af motordrevne køretøjer, som anvendes uden for det område, hvor loven i henhold til § 1 finder anvendelse. Bestemmelsen imødekommer et behov for at kunne registrere motordrevne køretøjer, der udelukkende anvendes til kørsel uden for færdselslovens område. Kørsel med bl.a. snescootere har således givet anledning til stigende problemer. Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til, at f.eks. disse køretøjer undergives registreringspligt.

Til § 9

Efter den gældende lovs § 10, stk. 1, må køretøj ikke føres eller forsøges ført af nogen, der har nydt spiritus i et sådant omfang, at han er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

I Danmark blev den tilsvarende danske bestemmelse ændret med virkning fra den 1. juli 1976 (den danske færdselslovs § 53). Ændringen bestod for det første i, at der blev indført faste, lovfæstede promillegrænser, således at det afgørende var, hvad alkoholpromillen i blodet havde været under (eller efter) kørslen. Endvidere blev bestemmelsen delt op i spirituskørsel (stk. 1 og stk. 2) og promillekørsel (stk. 3). Spirituskørsel foreligger dels i tilfælde, hvor alkoholconcentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 1,20 promille (stk. 1), dels når der, navnlig i form af kørselsuheld, foreligger konkrete holdpunkter for, at evnen til at føre motorkøretøj er nedsat på grund af spiritusindtagelse (stk. 2). Promillekørsel foreligger i tilfælde, hvor promillen er mellem 0,81 og 1,20, og der ikke i øvrigt foreligger omstændigheder, der viser, at den pågældende har været ude af stand til at køre på betryggende måde (stk. 3). En anden vigtig ændring bestod i, at frakendelsesreglerne blev ændret, således at førerretten som no-

get nyt kun skulle frakendes betinget ved promillekørsel.

Siden begyndelsen af 1977 har (den gældende) § 10, stk. 1, og de grønlandske frakendelsesregler (se herom i bemærkningerne til §§ 59 og 60) i praksis været anvendt i overensstemmelse med de omtalte nye danske bestemmelser. På denne baggrund foreslås det, at der i færdselsloven for Grønland optages bestemmelser om spiritus- og promillekørsel svarende til de danske regler. Dette betyder, at der efter forslaget vil foreligge spiritus- eller promillekørsel også i tilfælde, hvor promillen først efter kørslen overstiger de førnævnte grænser.

Forslaget til § 9 omfatter i modsætning til den gældende § 10 ikke cyklister. Der henvises herom til bemærkningerne til § 10, stk. 2.

Til § 10

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 9, dog således, at ordene »på betryggende måde« i overensstemmelse med den danske færdselslovs § 54, stk. 1, er ændret til: »på fuldt betryggende måde«. Hensigten med denne skærpelse er at bringe større overensstemmelse mellem denne regel og reglerne om kørsel efter indtagelse af spiritus, jf. forslaget § 9. Begrundelsen herfor er, at der ikke skønnes grundlag for at stille mindre strenge krav til de førere, der befinder sig i en af de tilstande, der nævnes i § 10, herunder er påvirket af medicin eller euforiserende stoffer, end til førere, der kører i spirituspåvirket tilstand.

Bestemmelsen i stk. 2, der er ny, tager navnlig sigte på cyklister og førere af hundekøretøjer. Den grønlandske færdselslov har ikke hidtil indeholdt en særregel om cyklister, men som en konsekvens af forslaget om faste, lovfæstede promillegrænser og promillekørsel i Grønland svarende til de danske regler skønnes det systematisk mest hensigtsmæssigt at optage en særregel for bl.a. cyklister. Den foreslåede regel er i overensstemmelse med den danske færdselslovs § 54, stk. 2.

Til § 11

Bestemmelsen i stk. 1 er ny. Baggrunden for forslaget er, at det føles som et savn, at den grønlandske færdselslov ikke indeholder en udtrykkelig bestemmelse om, at det er forbudt at overlade føringen af et køretøj til en spirituspåvirket person. Bestemmelserne om formulering svarer til den danske færdselslovs § 54, stk. 3, bortset fra, at der ikke her eller andre steder i den grønlandske færdselslov (f.eks. § 10) skønnes behov for at fastsætte regler vedrørende heste, idet disse kun findes i meget begrænset antal i Grønland.

Bestemmelsen i stk. 2 skal erstatte den gældende lovs § 10, stk. 3. Udover sproglige ændringer adskiller bestemmelsen sig fra den gældende regel derved, at ordene »på fuldt betryggende måde« er ændret til »på betryggende måde«, således som i den danske færdselslovs § 54, stk. 4.

Til § 12

Ved stk. 1 foreslås det, at politiet som i Danmark skal kunne kræve, at føreren foretager udåndingsprøve (blæse i ballon). I øvrigt svarer bestemmelsen, der er affattet som den danske færdselslovs § 55, stort set til den gældende lovs § 10, stk. 2.

Til § 13

Ved bekendtgørelse nr. 95 af 5. marts 1979 om ændring af bekendtgørelse om førerbeviser m.v. i Grønland er det fastsat, at traktor og motorredskab kun må føres af personer, der har erhvervet førerbevis til motorvogn. I praksis er denne bestemmelse blevet fortolket således, at kravet om førerbevis ikke omfatter gaffeltruck. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i den gældende færdselslovs § 12, stk. 2, hvorefter justitsministeren for andre køretøjer end motorvogn (bil) og motorcykel kan fastsætte, hvilke krav der skal stilles til føreren, herunder om førerbevis skal kræves.

Denne bestemmelse og undtagelsen herfra (stk. 2) foreslås nu optaget i selve færdselsloven. Bestemmelsen i stk. 1 svarer i øvrigt til den gældende lovs § 11, stk. 1.

Stk. 2 svarer til § 9a, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 95 af 5. marts 1979 om førerbeviser m.v. i Grønland.

Bestemmelserne i stk. 3 og 4, der er affattet som den danske færdselslovs § 56, stk. 2 og 3, skal erstatte den gældende lovs § 11, stk. 2. Bestemmelserne svarer hertil og til den gældende § 11, stk. 5, sidste pkt., med den tilføjelse, at det foreslås, at kørekort (førerbevis) endvidere skal kunne nægtes den, der er afhængig af brug af euforiserende stoffer eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer.

Bestemmelserne i stk. 5 og stk. 6 er nye.

Til §§ 14 og 15

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 11, stk. 3, stk. 4 og stk. 6. Den eneste realitetsændring består i, at aldersgrænsen for kørekort til langsomt-kørende invalidekøretøjer er nedsat fra 16 til 15 år som i den danske færdselslovs § 57, stk. 1.

Til § 16

Bestemmelserne i stk. 1, der er affattet som den danske færdselslovs § 60, stk. 1, svarer til den gældende lovs § 11, stk. 5, med den samme tilføjelse som i forslaget § 13, stk. 4 (afhængig af brug af euforiserende stoffer m.v.).

Der findes ikke i den gældende færdselslov nogen regel om orienterende køreprøve, når kørekort ønskes generhvervet efter udløbet af en frakendelsesperiode. I praksis afholdes der imidlertid orienterende køreprøve i disse tilfælde. Det foreslås, at en udtrykkelig bestemmelse herom indsættes i loven som § 16, stk. 2.

Bestemmelserne i stk. 3, der svarer til den danske færdselslovs § 60, stk. 3, indebærer, at der skal afholdes en orienterende køreprøve, hvis førerretten er frakendt betinget, medmindre den betingede frakendelse skyldes spiritus- eller promillekørsel.

Til § 17

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende lovs § 12, stk. 1, med den forskel, at en cykel med hjælpemotor i overensstemmelse med nutidig sprogbrug kaldes en knallert.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 37, stk. 2, 2. pkt.

Til § 18

Ved bekendtgørelse nr. 387 af 31. august 1979 er det i medfør af færdselslovens § 12, stk. 2, fastsat, at snescooter i byområder kun må føres af personer, der er fyldt 16 år. Begrænsningen af kravet til kun at gælde i byområder er indsat efter forslag fra Grønlands hjemmestyre. Udtrykket »byområde« forudsættes at omfatte et videre område end udtrykket »bymæssig bebyggelse«, således som dette er anvendt i politibekendtgørelserne vedrørende kørehastigheden i kommuner, se de almindelige bemærkninger pkt. 5. Heraf følger bl.a., at bestemmelsen må antages at gælde for kørsel på den nye lufthavnsvej i Godthåb.

Det foreslås, at bestemmelsen indsættes i selve færdselsloven som § 18, stk. 1. I stk. 2 foreskrives, at føreren af en snescooter i lighed med en knallertkører under kørslen skal medbringe præmiekvittering for ansvarsforsikring.

Det foreslås i øvrigt, at bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 12, stk. 2, der er omtalt i bemærkningerne til forslaget § 13, stk. 1, ophæves. Baggrunden herfor er, at det ved en gennemførelse af dette lovforslag må anses for afgjort, hvilke krav der skal stilles til førere af køretøjer. Skal der foreta-

ges ændringer heri, skal det fremover ske ved en lovændring.

Til § 19

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 13, idet det dog udtrykkeligt foreskrives, at den af politiet godkendte person skal befinde sig i bilen. Endvidere er bestemmelsen i 2. pkt. ny.

Til § 20

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende lovs § 14.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny. Om begrundelsen for forslaget kan henvises til bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i forslaget § 11, stk. 1.

Til § 21

Bestemmelsen svarer med sproglige ændringer til den gældende lovs § 15. Bemyndigelsesbestemmelsen er ikke udnyttet. Efter praksis er udenlandske og danske kørekort gyldige i Grønland. Kørekort udstedt i Grønland er ikke gyldigt uden for Grønland. Justitsministeriet kan dog give tilladelse til, at et grønlandsk kørekort ombyttes til et dansk eller benyttes til kørsel i Danmark under midlertidigt ophold.

Til § 22

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 16. Kredsen af personer, som der skal vises særligt hensyn til, er dog som i den danske færdselslov udvidet til også at omfatte ældre mennesker – samt skolepætruljer for det tilfælde, at sådanne oprettes i Grønland.

Endvidere foreslås det, at pligten til at vise særligt hensyn over for handicappede skal indtræde, når blot det af omstændighederne fremgår, at vedkommende er handicappet. Efter den gældende bestemmelse gælder pligten kun over for personer, der på foreskrevne måde bærer et af justitsministeren fastsat mærke.

Til § 23

Bestemmelsernes stk. 1, stk. 2 og stk. 4 svarer med sproglige ændringer til den gældende lovs § 17. I medfør af stk. 2 vil der bl.a. kunne træffes bestemmelse om forbud mod visse færdselsarter. Bestemmelsen i stk. 3 er ny, men er i øvrigt udtryk for ønsket om at lovfæste en praksis, som må antages at blive fulgt i vidt omfang allerede i dag.

Til § 24

Bestemmelsen, der er affattet som den danske færdselslovs §§ 8 og 9, skal erstatte den gældende færdselslovs § 18. I forhold hertil foreslås det i stk. 1, at oplysningspligten ved færdselsuheld ikke længere skal omfatte en pligt til at give oplysning om selve uheldet. Baggrunden herfor er et ønske om til fulde at respektere den ret til at nægte at udtale sig, som sigtede har i medfør af den grønlandske retsplejelovs kapitel 5, § 7, stk. 3. Endvidere foreslås det med stk. 2, at en person, der har forvoldt en ikke ubetydelig personskade, altid selv skal underrette politiet. Efter den gældende lov kan skadevolderen i stedet give oplysning om sit navn og bopæl til personer, der (tilfældigt) er til stede ved færdselsuheldet.

Bestemmelsen i stk. 3 er ny. Den har til formål at forbedre politiets muligheder med hensyn til at efterforske hændelsesforløbet ved færdselsuheld, hvor nogen er dræbt eller kommet alvorligt til skade.

Med stk. 4 foreslås det at udvide pligten til at bringe den beskadigede afmærkning i orden igen eller underrette politiet med en forpligtelse til, hvis afmærkningen ikke er bragt i orden igen, at foretage, hvad der er nødvendigt for at advare andre trafikanter.

Til § 25

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 19.

Til § 26

Bestemmelsen skal erstatte den gældende lovs § 20.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer med sproglige ændringer til den gældende lovs § 20, stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen i stk. 2, der er affattet som den danske færdselslovs § 87, stk. 2, er ny.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til den gældende lovs § 20, stk. 1, 1. pkt.

Bestemmelserne i stk. 4 og stk. 5 svarer til den gældende lovs § 20, stk. 2 og stk. 3.

Til §§ 27 og 28

Bestemmelserne svarer med få, overvejende sproglige ændringer til den gældende lovs §§ 21 og 22.

Til § 29

Bestemmelserne i stk. 1, stk. 3 og stk. 4 svarer til den gældende lovs § 23. Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., er dog ny.

Bestemmelsen i stk. 2, der er affattet som den danske færdselslovs § 27, stk. 7, er ny. Baggrunden for forslaget er, at der er etableret fodgængerfelter i flere grønlandske byer. En særlig bestemmelse om hastigheden ved fodgængerfelter findes derfor påkrævet.

Til § 30

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 24.

Til § 31

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende lovs § 25, stk. 1. I 3. pkt., der er affattet som den danske færdselslovs § 25, er dog indsat en særlig regel om overhaling ved fodgængerfelt. Om begrundelsen herfor kan henvises til bemærkningerne til § 29, stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 25, stk. 2.

Efter den gældende færdselslovs § 25, stk. 3, 1. pkt., skal den forankørende, når han bliver opmærksom på den overhalende, holde til højre og om fornødent nedsætte hastigheden. Denne regel foreslås i stk. 3, 1. pkt., ændret i overensstemmelse med den danske færdselslovs § 22, stk. 1, således at det (kun) påbydes, at den forankørende ikke må øge hastigheden. Baggrunden for forslaget er primært at begrænse antallet af overhalinger, idet den overhalende ikke længere vil kunne handle efter, at den overhalede har en forpligtelse til om nødvendigt at nedsætte hastigheden.

Bestemmelsen i stk. 3, 2. pkt., skal afløse den gældende lovs § 25, stk. 3, 2. pkt., hvorefter den overhalende efter overhalingen ikke må holde til højre, før han er nået så langt frem foran det andet køretøj, at dette ikke udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Til § 32

Efter den gældende færdselslovs § 26 er den generelle vigepligtsregel, at kørende skal holde tilbage for alt, hvad der kommer fra højre (almindelig vigepligt). Det er ikke i loven fastsat, at man ved afmærkning kan tilkendegive, at den kørende har vigepligt for færdslen fra begge sider (ubetinget vigepligt).

I hvert fald i de større byer, og navnlig i Godthåb, hvor trafikken er betydelig, og hvor visse større og gennemgående veje er langt mere benyttede end andre, er der et klart behov for ved afmærkning at kunne tilkendegive, at der gælder ubetinget vigepligt. Det samme gælder ved stejle og (is-) glatte bakker, hvor det er meget svært – om overhovedet muligt – for et køretøj at komme i gang efter at have holdt tilbage for trafikken fra højre.

På denne baggrund foreslås det med stk. 2, at det ved afmærkning kan tilkendegives, at der gælder ubetinget vigepligt.

Bestemmelserne i stk. 3 og 4 svarer til den gældende lovs § 26, stk. 1 og 2, 1. pkt., mens stk. 1 og 5 er nye.

Hele bestemmelsen er i øvrigt stort set affattet som den danske færdselslovs § 26, stk. 1-5.

Til § 33

Bestemmelserne i stk. 1 svarer stort set til den gældende lovs § 27, stk. 1, med den tilføjelse, at standsning og parkering ikke må være til fare eller unødigt ulempe for den offentlige snerydning, og at fastkørte og indesneede køretøjer snarest muligt skal fjernes fra kørebanen.

Med stk. 2 foreslås det, at politiet for førerens eller ejerens (brugerens) regning kan fjerne køretøjer, der er henstillet i strid med stk. 1.

Til § 34

Bestemmelsen i stk. 1 svarer med sproglige ændringer til den gældende lovs § 27, stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny. Efter bestemmelsen skal føreren af et køretøj, når han forlader dette, sikre sig, at køretøjet ikke kan sætte sig i gang af sig selv, dvs. håndbremsen skal være trukket, bilen sat i gear eller lignende. Endvidere skal føreren træffe foranstaltninger for at sikre, at køretøjet ikke uberettiget kan benyttes af andre. Dette kan f.eks. gøres ved at fjerne bilens tændingsnøgle eller låse køretøjet.

Til § 35

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende lovs § 28, stk. 1.

Efter den gældende færdselslovs § 28, stk. 2, skal der gives tegn for ændring eller angivelse af færdselsretning, når som helst det er påkrævet som vejledning for den øvrige færdsel. Denne regel foreslås med stk. 2 præciseret således, at der (altid) skal gives tegn før igangsætning fra kanten af vejen og før vending og svingning.

Efter den gældende færdselslovs § 28, stk. 3, skal kørende, der standser eller hurtigt nedsætter hastigheden, forud til orientering for bagfra kommende med tegn tydeligt tilkendegive deres hensigt. Denne regel foreslås med stk. 3 ændret således, at kørende, der standser eller hurtigt nedsætter hastigheden, (kun) skal give tegn, når det er påkrævet til vejledning for andre.

Til § 36

Efter den gældende lovs § 29, stk. 1, fastsættes lygtetændingstiden for hver kommune af politiet. Da der i flere kommuner ikke er fastsat en lygtetændingstid og for at have ensartede regler i hele Grønland, foreslås det med stk. 1, at lygtetændingstiden fastsættes til tiden fra solnedgang til solopgang. Endvidere foreslås »tæt tåge« ændret til: »tåge«.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 29, stk. 2, med den tilføjelse, at man ved kørsel bag et andet køretøj (heller) ikke må anvende blændende lys.

Til § 37

Bestemmelsen i stk. 1 svarer med sproglige ændringer til den gældende lovs § 31.

For at undgå larmende kørsel med især motorcykler, knallerter og snescootere foreslås det med stk. 2, at kørsel, der er unødvendig og forstyrrende, ikke må finde sted i og ved bebyggelse, og at hastigheden og køremåden i øvrigt på sådanne steder skal afpasses således, at andre ikke unødigt forstyrres.

Til § 38

Bestemmelserne i stk. 1-3 om køretøjers belæsning skal erstatte den gældende lovs § 30, stk. 1. Der er stort set kun tale om sproglige og systematiske ændringer. Bestemmelsen i stk. 4 svarer til den gældende lovs § 30, stk. 2.

Til § 39

Efter den gældende færdselslov må der på knallert ikke befordres flere personer, end den er beregnet til, idet børn dog aldrig må medtages. I overensstemmelse med den danske færdselslov foreslås det i stk. 1, 3. pkt., at der på knallert ikke må befordres andre personer end føreren.

I øvrigt svarer bestemmelsen til den gældende lovs § 32, dog således, at udtrykket »en voksen person« i 2. pkt. præciseres til »fyldt 15 år«.

Til § 40

Der er i den gældende færdselslov ikke fastsat bestemmelser om sikkerhedsudstyr til førere og passagerer.

Fra den 1. januar 1977 har motorcykel- og knallerterkørere i Danmark haft pligt til at anvende styrt-hjelm. På baggrund af de positive erfaringer hermed foreslås et krav om brug af styrt-hjelm indsat i den grønlandske færdselslov. Den foreslåede bestemmelse svarer til den danske færdselslovs § 81.

Det i Danmark siden den 1. januar 1976 gældende krav om brug af sikkerhedssele foreslås ikke overført til Grønland. Den væsentligste begrundelse herfor er, at den almindelige kørehastighed i Grønland er væsentligt lavere end i Danmark. Som tidligere nævnt gælder der en hastighedsgrænse på 40 km i timen i Grønland.

Til § 41

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 33.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 34 med den tilføjelse, at fodgængerfelt skal benyttes, såfremt et sådant findes i nærheden, og at den, der løber på ski, skøjter, rulleskøjter eller lignende, anses som gående.

Til § 43

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 35.

Til kapitel 5 (§§ 44–55)

Forslagets kapitel 5, der i det væsentlige svarer til erstatningsreglerne i den danske færdselslov efter den seneste lovændring af 27. november 1985, indeholder en væsentlig forbedring af den skadelidtes retsstilling. Der er navnlig grund til at fremhæve, at der for ejeren eller den selvstændige bruger indføres et egentligt objektivt ansvar for trafikskader, mens der i dag gælder et culpaansvar med omvendt bevisbyrde. Samtidig foreslås reglerne om skadelidtes egen skyld og accept af risiko ændret. Efter forslaget kan erstatning ved personskade eller tab af forsørger kun nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Simpel uagtsomhed – f.eks. et øjeblikks uopmærksomhed – skal ifølge lovforslaget ikke længere kunne begrunde bortfald eller nedsættelse af erstatningen. Reglerne om objektivt ansvar og om skadelidtes medvirken skal efter forslaget også gælde for personskade, der i forbindelse med sammenstød rammer føreren, medmindre denne har handlet forsætligt eller har udvist grov uagtsomhed.

Endvidere foreslås de gældende regler i færdselsloven om regres (den legale regresordning) afskaffet, således at et forsikringselskab, som har måtte betale erstatning til en skadelidt, kun skal have adgang til at søge beløbet betalt af den ansvarlige ejer, selvstændige bruger eller fører, hvis dette er aftalt ved fastsættelsen af policevilkårene. Det foreslås endvidere, at der indføres visse begrænsninger i adgangen

til at indgå sådanne regresaftaler, således at gyldigheden af en regresaftale forudsætter, at den ansvarlige har handlet forsætligt eller har udvist en uagtsomhed, der har karakter af grov hensynsløshed.

Lovforslaget medfører herudover, at de forsikringssummer, som den lovpligtige ansvarsforsikring skal dække, forhøjes meget betydeligt med henblik på at sikre, at der uanset omfanget af en trafikskade bliver fuldstændig forsikringsdækning til de skadelidte.

Til § 44

Ved bestemmelsen i § 44 indføres objektivt ansvar for henholdsvis ejeren og brugeren for trafikskader.

Med den ny affattelse af bestemmelsen lempes endvidere reglerne om skadelidtes egen skyld og accept af risiko, således at bortfald eller nedsættelse af erstatning for personskade eller for tab af forsørger nu kun skal kunne ske, hvis skadelidte eller afdøde har handlet forsætligt eller har udvist grov uagtsomhed. For tingsskades vedkommende kan bortfald eller nedsættelse af erstatningen fortsat komme på tale, hvis skadelidte har handlet simpelt uagtsomt.

Udtrykket »medvirket til skaden« dækker såvel egen skyld som accept af risiko.

Til § 45

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 36, stk. 2.

Til § 46

Forslaget til § 46, stk. 1, indbærer navnlig, at der i modsætning til den gældende lovs § 36, stk. 3, tilkommer føreren af et motordrevet køretøj, der støder sammen med et andet motordrevet køretøj, eller dennes efterladte, erstatning for personskade eller tab af forsørger fra det andet køretøj efter de almindelige regler i forslaget § 44, stk. 1 og 2, om objektivt ansvar og egen skyld m.v.

Derimod foreslås de gældende regler om erstatning for tingsskade ikke ændret, jf. § 46, stk. 2.

Til § 47

Bestemmelsen indeholder regler om udmåling af erstatning i tilfælde af personskade eller tab af forsørger. Bestemmelsen er formuleret i overensstemmelse med erstatningsansvarslovens § 1. Erstatningsansvarsloven er endnu ikke sat i kraft for Grønland.

Til § 48

F. t. færdselslov for Grønland

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 36, stk. 5.

Til § 49

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 37, stk. 1. Ved ændringen forhøjes de lovpligtige forsikringsdækningsbeløb til 50 mio. kr. for personskade og tab af forsørger og til 10 mio. kr. for tingsskade for de ved en enkelt begivenhed forårsagede skader. Beløbene svarer til dem, der gælder for Danmark, og Assurandør-Societetet har over for Justitsministeriet oplyst, at man allerede benytter disse beløbsgrænser i Grønland.

Samtidig indføres der ved bestemmelsen i § 49, stk. 3, en bemyndigelse til justitsministeren til at regulere de forsikringsbeløb, der nævnes i stk. 2. I medfør af den danske færdselslovs § 105, stk. 3, skal forsikringsdækningsbeløbene indeksreguleres hvert år. Det er hensigten, at reguleringen som udgangspunkt skal følge den regulering, der sker efter færdselslovens § 105, stk. 3. Såfremt særlige grønlandske forhold tilsiger det, kan beløbene for Grønland dog fastsættes til et højere eller lavere beløb end for Danmark. Beløbene reguleres en gang årligt.

Til §§ 50-51

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 37, stk. 2, 1. pkt., stk. 3 og stk. 4.

Til § 52

Ved bestemmelsen i forslaget § 52 foreslås den i Danmark gældende retstilstand indført i Grønland. Efter § 52, stk. 1, hæfter forsikringsselskabet umiddelbart over for skadelidte for erstatning og godtgørelse. Efter bestemmelsen i § 52, stk. 2, ophæves den nugældende legale regresordning. Et forsikringsselskab har herefter kun regres mod den ansvarlige, hvis dette er aftalt ved fastsættelsen af policevilkårene. Samtidig begrænses adgangen til at indgå sådanne regresaftaler til tilfælde, hvor den ansvarlige har fremkaldt forsikringsbegivenheden ved en uagtsomhed, der kan betegnes som *grov hensynsløshed*. Bestemmelsen angår alene aftaler om regres, hvor regressen er begrundet i den ansvarliges forhold med hensyn til fremkaldelse af forsikringsbegivenheden.

Det tilsigtes således ikke med bestemmelsen at gøre indskrænkning i adgangen til at søge helt eller delvis regres mod den sikrede på grundlag af vilkår i policen om selvrisiko, objektive risikobegrænsninger, overtrædelse af sikkerhedsforskrifter, urigtige risikoplysninger eller fareforøgelse, eller til at indtræde i skadelidtes ret mod den ikke sikrede skade-

volder, herunder i de tilfælde, hvor forsikringen er ophørt på grund af manglende præmiebetaling.

Til § 53

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 37, stk. 7, idet det foreslås, at også køretøjer tilhørende Grønlands hjemmestyre undtages fra forsikringspligten. Samtidig begrænses adgangen til regres i forbindelse med selvforsikrede køretøjer svarende til den begrænsning af regresadgangen, der foreslås gennemført i § 52, stk. 2.

Til § 54

Bestemmelsen er ny og er en konsekvens af den foreslåede regel i § 52, stk. 1, om umiddelbar hæftelse for forsikringsselskabet.

Til § 55

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 38, stk. 1 og 2. Da den nuværende legale regresordning foreslås ophævet, medtager forslaget ikke en bestemmelse svarende til reglen i § 38, stk. 3.

Til § 56

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 39. Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., er dog ny og svarer til den danske færdselslovs § 117, stk. 5.

Til §§ 57 og 58

Bestemmelsen i § 57, der i det væsentlige svarer til reglerne i den danske færdselslov, indebærer som noget nyt mulighed for, at sager om spiritus- og promillekørsel, hvor der er spørgsmål om bødestraf, kan afgøres udenretligt ved vedtagelse af bøde og betinget eller ubetinget frakendelse af førerret. I overensstemmelse med reglerne om udenretlig bødevedtagelse i lov om rettens pleje i Grønland er det en forudsætning for, at de pågældende sager kan afgøres udenretligt, at den sigtede erkender sig skyldig og samtykker i, at sagen afgøres på denne måde.

Forslaget angår alene vedtagelse af førerretsfrakendelse i sager om spiritus- og promillekørsel og omfatter således ikke andre sager om fortabelse af førerret. Det forudsættes, at politiet indbringer sager om spiritus- og promillekørsel for retten, hvis der påstås skærpende af frakendelsestiden under hensyn til kørselsfejl eller -uheld.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan sager om spiritus- og promillekørsel i bødeområdet endvidere afgøres ved vedtagelse i retten af bødestraf og frakendelse af førerret.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør fuldbyrdelsestidspunktet og begyndelsestidspunktet for gentagelsesvirkningen i disse sager knyttes til det tidspunkt, hvor afgørelsesforelægget vedtages. På denne baggrund foreslås i § 57, stk. 4, en regel, hvorefter vedtagelse af afgørelse i sager om spiritus- og promillekørsel med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning har samme virkning som en dom. Afgøres sagen udenretligt, har afgørelsen således gentagelsesvirkning fra det tidspunkt, hvor politimesteren modtager underretning om, at afgørelsesforelægget vedtages.

I sager, der medfører ubetinget frakendelse, vil førerretten ofte allerede forud for vedtagelsen være inddraget administrativt efter reglerne i forslagens § 64, og frakendelsestiden skal da regnes fra politiets inddragelse af kørekortet.

Justitsministeriet finder, at det vil være hensigtsmæssigt, at der ved udenretlige afgørelser i disse sager følges en fremgangsmåde, som tilvejebringer klarhed over begyndelses- og ophørstidspunktet for frakendelsen, f.eks. ved, at politimesteren straks efter modtagelsen af underretning fra den sigtede om, at den forelagte bøde og frakendelse er vedtaget, tilsender den pågældende en meddelelse, hvori frakendelsesperiodens (eller prøvetidens) begyndelses- og ophørstidspunkt nærmere angives.

Af ordensmæssige hensyn vil det efter Justitsministeriets opfattelse også i tilfælde, hvor førerretten forud for vedtagelsen af frakendelsesforelægget er administrativt inddraget efter reglerne i forslagens § 64, være hensigtsmæssigt, at politimesteren efter at have modtaget underretning om den udenretlige vedtagelse tilsender den pågældende en meddelelse om frakendelsesperiodens begyndelses- og ophørstidspunkt.

I sager om spiritus- og promillekørsel, der afgøres med vedtagelse i retten, svarer den foreslåede regel om fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning til den almindelige regel herom i kapitel 5, § 45, stk. 2, i lov om rettens pleje i Grønland.

Ved bestemmelsen i § 58 indføres særlige regler om bisidderbistand i sager om spiritus- og promillekørsel, som søges afgjort udenretligt.

Ved behandlingen af sager om spirituskørsel i retten som tilståelsessager beskikkes der en bisidder for den sigtede, hvis han begærer det. Det samme gælder i sager om promillekørsel.

Justitsministeriet finder det rigtigst, at der i lighed med, hvad der gælder, når sagerne behandles i retten, også gives den sigtede mulighed for bistand af en bisidder, når sagen søges afgjort ved udenretlig vedtagelse.

Til §§ 59 og 60

Efter den gældende færdselslovs § 40, stk. 2, 1. pkt., skal førerretten frakendes ved spirituskørsel. Efter § 40, stk. 2, 2. pkt., kan frakendelse dog undlades under særligt formildende omstændigheder.

Som antydnet i bemærkningerne til § 9 har denne bestemmelse på grund af ændringerne i den danske færdselslov siden begyndelsen af 1977 i praksis været anvendt således, at førerretten i medfør af 2. pkt. ikke er frakendt, hvor promillen under kørslen har været fra 0,81–1,20 promille, og der ikke har været skærpende omstændigheder i form af uheld eller grove kørselsfejl. Frakendelse er med andre ord undladt i de tilfælde, hvor der efter de danske regler skal ske betinget frakendelse af førerretten, fordi der foreligger promillekørsel. I overensstemmelse med de danske regler er førerretten i disse tilfælde således kun blevet frakendt ubetinget i f.eks. gentagelsestilfælde.

På denne baggrund foreslås det at indføre betinget frakendelse i Grønland. Dette vil, som det fremgår af det anførte, reelt ikke betyde nogen ændring af retstilstanden.

Om betinget frakendelse, se i øvrigt forslagens §§ 62 og 63.

Bestemmelsen i § 59 om frakendelse ved spirituskørsel er affattet som den danske færdselslovs § 125.

Reglerne om frakendelse ved promillekørsel (forslagens § 60, stk. 1, nr. 2, og stk. 2) foreslås affattet således, at der skal ske betinget frakendelse af førerretten, dog at frakendelse under skærpende omstændigheder kan ske ubetinget. I den danske færdselslovs § 126, stk. 2, er det nærmere angivet, hvornår der skal ske ubetinget frakendelse af førerretten ved promillekørsel (flere forhold, gentagelsestilfælde m.v.). I overensstemmelse med principperne i kriminalloven foreslås det at undlade dette, således at det helt overlades til domstolene at tage stilling til, hvornår der foreligger skærpende omstændigheder og dermed mulighed for ubetinget frakendelse af førerretten.

Efter den gældende lovs § 40, stk. 1, skal førerretten frakendes, når føreren af et motordrevet køretøj har ført dette på groft uforsvarlig måde, eller det i øvrigt efter beskaffenheden af den begæede forseelse og under hensyn til, hvad der foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj, findes betænkeligt af hensyn til færdselssikkerheden, at han fører motordrevet køretøj. Denne bestemmelse foreslås ved forslagens § 60, stk. 1, nr. 1 og 3, af sproglige grunde affattet som de tilsvarende bestemmelser i den danske færdselslovs § 126, stk. 1, nr. 1 og 3, der trådte i kraft den 1. juli 1976.

Fra dette tidspunkt har hovedreglen i Danmark været, at overtrædelser af disse bestemmelser medfører betinget frakendelse. Efter den gældende færdselslovs § 40, stk. 1, kan sager om groft uforsvarlig kørsel m.v. kun medføre ubetinget frakendelse af førerretten. Ved forslaget § 60, stk. 2, foreslås det at indføre betinget frakendelse (også) i disse sager, medmindre der foreligger skærpene omstændigheder. Om baggrunden for ikke som i Danmark (færdselslovens § 126, stk. 2) nærmere at angive, hvornår der skal ske ubetinget frakendelse, kan henvises til bemærkninger ovenfor i forbindelse med promillekørsel.

Det følger af forslaget § 16, stk. 3, at føreren ved betinget frakendelse efter § 60, stk. 1, nr. 1 og 3, skal aflægge en orienterende køreprøve.

Til §§ 61 og 66

Bestemmelserne skal erstatte den gældende lovs § 40, stk. 3, der med hensyn til (ubetinget) frakendelse henviser til § 90 og § 92 i kriminalloven. Disse bestemmelser er ophævet ved lov nr. 292 af 8. juni 1978.

Den nu foreslåede § 61 svarer indholdsmæssigt til den ophævede § 90 i kriminalloven med undtagelse af, at der i overensstemmelse med praksis foreslås fastsat en mindste frakendelsestid på 6 måneder.

Bestemmelserne i § 66 skal erstatte reglerne i den nu ophævede § 92 i kriminalloven. Bestemmelserne adskiller sig herfra bl.a. ved, at der som i Danmark kun kan ske generhvervelse af førerretten, hvis frakendelsestiden er over 3 år. Såfremt afgørelsen går ud på, at førerretten ikke generhverves, kunne spørgsmålet efter § 92 på ny indbringes for domstolene efter 1 års forløb. I overensstemmelse med reglen i kriminallovens § 114, stk. 3, foreslås det ved § 66, 2. pkt., at der skal være forløbet 2 år.

Til §§ 62 og 63

Bestemmelserne svarer indholdsmæssigt til den nugældende kriminallovs bestemmelser om betingede domme i §§ 92 og 93, dog findes der ikke at være tilstrækkeligt grundlag for at medtage en bestemmelse svarende til kriminallovens § 93, 2. pkt. Endvidere foreslås prøvetiden altid fastsat til 3 år.

Til § 64

Bestemmelsen svarer med sproglige ændringer til den gældende lovs § 40, stk. 4.

Til § 65

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 40, stk. 5.

Til § 66

Der henvises til bemærkningerne til § 61.

Til § 67

I den grønlandske færdselslov savnes der bestemmelser om erstatning for uberettiget inddragelse af førerretten.

Grønlands landsret har i en dom af 8. februar 1978 fastslået, at der ikke i den dagældende grønlandske retsplejelovs kapitel 7, §§ 11 og 12 (nugældende lovs kapitel 8, §§ 2 og 3), er hjemmel til at yde erstatning for administrativ inddragelse af førerretten i en sag, der fører til frifindelse for spirituskørsel.

På denne baggrund foreslås ved § 67 indsat en bestemmelse herom. De bestemmelser, § 67 henviser til i retsplejeloven, vedrører erstatning for uberettiget anholdelse, tilbageholdelse, ransagning eller beslaglæggelse. Henvisningen indebærer, at landsretten kan tillægge den, der frifindes, efter at førerretten har været inddraget (eller frakendt) i sagens anledning, erstatning for den ham derved tilføjede formueskade (lidelse og tort). Indbringelsen for landsretten sker efter reglerne for anke af domme i civile sager, hvor ankefristen er 4 uger.

Til § 68

Der har undertiden været følt et behov hos politiet for ud fra færdselsmæssige synspunkter at kunne få lejlighed til at øve indflydelse på udformningen af nye vejanlæg.

Dette har f.eks. været tilfældet ved anlæggelsen af den mere end 6 km lange kørevej, der fører fra Godthåb by til den nyanlagte lufthavn.

Udover det nævnte eksempel, der vedrører et større vejanlæg, er der imidlertid et mere almindeligt behov for at sikre politiet indflydelse på, hvorledes det fremtidige vejnet skal udformes. Dette gælder navnlig vejnettet i de større byer.

Den foreslåede bestemmelse skal søge at imødekomme dette behov.

Til § 69

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 41, således som denne blev ændret ved lov nr. 320 af 10. juni 1976. Ved denne ændring blev der skabt hjemmel for indførelse af en tilladelsesordning for hyrekørsel i Grønland, således at de grønlandske kom-

muner – som tilfældet var med buskørsel – fik adgang til at styre udviklingen også på dette område efter de lokale behov.

Til §§ 70–72

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs §§ 42–44.

Til § 73

Baggrunden for, at bekendtgørelsen om aldersgrænsen for førere af snescootere i Grønland foreslås ophævet, er, at bekendtgørelsen foreslås optaget i selve færdselsloven, se forslaget § 18.

Til §§ 74 og 75

Overgangsbestemmelserne svarer til den danske færdselslovs § 137, stk. 1, og § 138, stk. 1. Bestemmelsen i § 75, andet led, hvorefter ubetingede frakendelser af førerretten efter den gamle færdselslov har retsvirkninger efter den nye lov, indebærer, at spørgsmålet om generhvervelse af førerretten inden frakendelsestidens udløb skal afgøres efter (lovforslagets) § 66.

Til § 76

Bestemmelsen, der er formuleret som den danske færdselslovs § 142, skal ses i sammenhæng med den forhøjelse af grænsen for den forsikringsmæssige dækning, der foreslås ved § 49, stk. 2.

Bilag 1

Lov nr. 197 af 8. juni 1966

Færdselslov for Grønland.

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

I. Indledende bestemmelser.

§ 1. Loven gælder for veje, pladser og andre områder, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter. Den gælder dog ikke for kørsel med hundeslæde på slædevejene.

§ 2. Ved anvendelsen af loven skal følgende definitioner lægges til grund:

- 1) *Køretøj*: Enhver indretning, som kan køre på vej uden skinner, hvad enten den er forsynet med hjul, bæltter, valser, meder eller andet.
- 2) *Motordrevet køretøj*: Køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft.
- 3) *Motorkøretøj*: Motordrevet køretøj, der hovedsagelig er indrettet til selvstændigt at benyttes til person- eller godsbeholdning, eller som er konstrueret til eller uden væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til en hastighed af over 30 km i timen.

Stk. 2. For cykel med hjælpemotor, på hvilken motoren ikke kan fremdrive cyklen med større hastighed end 30 km i timen ad vandret vej, gælder reglerne om motordrevne køretøjer kun, hvor dette er særlig bestemt. Justitsministeren fastsætter i øvrigt, hvilke forskrifter en cykel, der er udstyret med motor, skal opfylde for at kunne anses som cykel med hjælpemotor.

Stk. 3. Justitsministeren afgør i tvivlstilfælde endeligt, om et køretøj skal henføres under de i

stk. 1 nævnte definitioner.

II. Bestemmelser om køretøjer.

A. Køretøjers indretning og udstyr.

§ 3. Ethvert køretøj skal være således indrettet og holdes i en sådan stand, at det kan benyttes uden unødigt fare og ulempe for andre samt uden skade for vejene.

Stk. 2. Ejeren eller den person (brugeren), som har varig rådighed over køretøjet, er ansvarlig for, at køretøjet er i lovlig stand.

Stk. 3. Føreren af et køretøj skal til enhver tid være opmærksom på, at køretøjet er i forsvarlig stand.

§ 4. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om køretøjers indretning og udstyr m.v. samt om, hvilke påskrifter og mærker køretøjer af kontrolmæssige grunde skal være forsynet med.

B. Kontrol med køretøjer.

§ 5. Ethvert motorkøretøj skal, forinden køretøjet tages i brug, være registreret og forsynet med nummerplader. Justitsministeren kan for visse områder gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

Stk. 2. De nærmere regler om registreringen og om godkendelse af køretøjernes indretning og udstyr m.v. fastsættes af justitsministeren.

Stk. 3. Justitsministeren kan foreskrive registrering af andre motordrevne køretøjer samt af køretøjer, der er bestemt til at trækkes af motordrevne køretøjer.

Stk. 4. Forsvarets køretøjer registreres efter regler, der fastsættes af forsvarsministeren.

§ 6. Politiet er altid berettiget til at standse ethvert køretøj og lade det undersøge eller til at kontrollere, at føreren opfylder betingelserne for lovligt at kunne føre køretøjet.

Stk. 2. Politiet kan til enhver tid forlange et motordrevet køretøj eller et køretøj, der er bestemt til at trækkes af et motordrevet køretøj, fremstillet til eftersyn af, om det vedblivende fyldestgør de i denne lov eller i henhold til loven stillede fordringer. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om periodisk syn af sådanne køretøjer.

Stk. 3. Findes et køretøj ved eftersyn efter stk. 1 og 2 ikke at opfylde forskrifterne, kan politiet forbyde dets benyttelse og fjerne dets nummerplader. Det samme gælder, såfremt et køretøj ikke fremstilles efter tilsigelse i henhold til stk. 2.

§ 7. Gebyrer for registrering og syn kan fastsættes af justitsministeren.

C. Ikke-grønlandske køretøjer.

§ 8. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om benyttelse på Grønland af køretøjer, der er hjemmehørende eller registreret andet sted.

III. Bestemmelser vedrørende førere af køretøjer m.v.

§ 9. Et køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, der på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han er ude af stand til at føre et køretøj af den pågældende art på betryggende måde.

§ 10. Køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, der har nydt spiritus i et sådant omfang, at han er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Stk. 2. Er der grund til at antage, at en person har overtrådt bestemmelsen i stk. 1, kan

politiet fremstille ham for en læge til undersøgelse, herunder til udtagelse af blod og urinprøve til bestemmelse af alkoholkoncentrationen. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om lægeundersøgelsen.

Stk. 3. Når en person, der på et offentligt beværtningssted har nydt spiritus, og om hvem værten eller hans medhjælper ved eller har føje til at antage, at han er fører af motordrevet køretøj eller cykel med hjælpemotor, på grund af spiritusnydelsen ikke er i stand til at føre et sådant køretøj på fuldt betryggende måde, skal værten eller medhjælperen gøre sit, eventuelt ved tilkaldelse af politiet, til at hindre, at han i denne tilstand fører eller forsøger at føre køretøjet.

§ 11. Motorkøretøj må kun føres af personer, der hos politiet har erhvervet førerbevis. Under kørslen skal føreren altid have førerbeviset hos sig og på forlangende forevise det for politiet.

Stk. 2. Førerbevis kan kun udstedes til personer, der er fyldt 18 år, jfr. dog stk. 3. Andrageren skal være ædruelig og i besiddelse af tilstrækkelig syns- og høreevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige førerlighed. Han skal ved en prøve godtgøre at være i besiddelse af tilstrækkelig kørefærdighed og fornødent kendskab til køretøjet og dets behandling samt færdselslovgivningens bestemmelser.

Stk. 3. Justitsministeren kan tillade, at der meddeles personer, som ikke fyldestgør de almindelige førerlighedsbetingelser, særlige førerbeviser, samt at førerbevis til langsomtkørende invalidekøretøjer udstedes til personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte mere vidtgående betingelser for udstedelse af førerbevis til motorkøretøjer, der benyttes erhvervs-mæssigt til befordring af personer. Sådant førerbevis kan nægtes den, der er dømt for en forbrydelse, som begrunder en nærliggende fare for misbrug af førerbeviset.

Stk. 5. Politiet kan til enhver tid tage førerbeviset tilbage, når den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at få førerbevis. Førerbevisindehavere er pligtige at underkaste sig de til afgørelse heraf fornødne undersøgelser. Spørgsmålet, om den pågældende må anses for ædruelig, jfr. stk. 2, kan til enhver tid indbringes for domstolene.

Stk. 6. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om førerbeviser, herunder om førerprø-

ver og førerbevisernes gyldighedstid og fornyelse. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for førerprøve og førerbevis.

Stk. 7. For militære personer, der i uniform fører et under forsvaret hørende køretøj, der er mærket som militærkøretøj, udsteder de militære myndigheder førerbeviset efter prøve aflagt for en af forsvarsministeren beskikket sagskyndig.

§ 12. Cykel med hjælpemotor må kun føres af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 2. For andre motordrevne køretøjer end de i § 11 nævnte fastsætter justitsministeren, hvilke krav der skal stilles til føreren, herunder om førerbevis skal kræves.

§ 13. Øvelseskørsel for personer, der uddanner sig til kørsel med motorkøretøj, må kun finde sted med et køretøj, der er godkendt dertil af politiet, og under vejledning og overvågen af en af politiet godkendt person. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler herom, herunder regler om, hvem der skal anses som fører af øvelseskøretøjet.

§ 14. Ejeren (brugeren) af et køretøj er på politiets begæring forpligtet til at give oplysning om, hvilke personer der som fører har benyttet køretøjet.

§ 15. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om adgang for personer, der ikke er bosiddende her i riget, til under midlertidigt ophold i Grønland at føre motorkøretøj samt om udfærdigelse af førerbevis for personer, der har ret til at føre motorkøretøj i udlandet.

IV. Færdselsregler.

A. Bestemmelser for al færdsel.

§ 16. Vejfarende skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, så at der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdselen ikke unødigt hindres eller forstyrres. Pligten til at vise hensyn gælder også over for dem, der bor eller opholder sig ved vejen.

Stk. 2. Særlig hensyntagen skal udvises over for børn og over for personer, der på foreskrevet måde bærer et af justitsministeren for invalider fastsat mærke. Dette mærke må kun bæres af personer med manglende eller svækket syn eller hørelse, eller som lider af anden

legemlig mangel, der er til særlig ulempe for dem i færdselen.

Stk. 3. Over for hundekøretøjer og over for husdyr, der drives, skal kørende vise særligt hensyn og om fornødent standse.

§ 17. Vejfarende skal efterkomme de anvisninger, som gives af politiet ved tegn, færdsels-tavler, afmærkning eller signaler. Vejfarende skal standse, når politiet giver tegn dertil.

Stk. 2. Politiet kan regulere færdselen på steder, hvor det skønnes nødvendigt, og fastsætte bestemmelser om benyttelsen af de enkelte veje.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter forskrifter for indretning og anbringelse af færdselstavler, lys- eller lydsignaler og anden afmærkning eller indretning på eller ved vej til regulering af eller til advarsel eller vejledning for færdselen.

§ 18. Enhver, der med eller uden egen skyld bliver delagtig i en påkørsel eller andet færdselsuheld, skal straks standse og efter bedste evne yde hjælp til tilskadekomne og i øvrigt deltage i de forholdsregler, som uheldet giver anledning til. De pågældende har gensidigt pligt til på forlangende at opgive navn og bopæl og har i øvrigt pligt til at give de oplysninger om uheldet, som de er i stand til.

Stk. 2. Er der sket skade på personer, heste, kreaturer, hunde, køretøjer eller andre genstande af ikke ubetydelig værdi, og er der ingen til stede, som er i stand til at affordre føreren af det køretøj, med hvilket skaden er forvoldt, oplysning om navn og bopæl, skal han snarest muligt gøre anmeldelse til politiet eller ejeren om uheldet. Er færdselstavler eller signaler eller spærringer og lygter ved vejarbejder bragt ud af stilling, skal føreren straks efter evne bringe afmærkningen i orden igen. Såfremt skaden ikke er fuldstændig afhjulpet, skal han snarest muligt rette henvendelse til politiet eller kommunefogeden.

§ 19. Det er forbudt at springe op på, at hage sig fast i et køretøj under kørsel eller at hænge slæde, trækvogn, legevogn eller lignende efter køretøj.

§ 20. Genstande, som kan være til ulempe for færdselen, må ikke henlægges eller henstilles på vej uden tilladelse fra politiet, der kan betinge tilladelsen af, at der foretages passende afmærkning. Glasskår, søm, olie og andet,

der kan medføre fare eller ulempe for færdselen, må ikke henkastes eller efterlades på vejen.

Stk. 2. Skure, plankeværker og lignende må på vej ikke anbringes eller indrettes således, at de hindrer udsynet for vejfarende eller på anden måde er til ulempe for færdselen.

Stk. 3. Skilte, reklamer, lysindretninger eller lignende, der kan ses fra vej, kan af politiet folanges fjernet, hvis de har lighed med færdselstavler, afmærkning eller signaler, eller hvis de kan virke vildledende eller være til særlig ulempe for færdselen.

B. Bestemmelser for kørende.

§ 21. Kørende skal holde så langt til højre, som omstændighederne, herunder hensynet til andre vejfarende, tillader det.

Stk. 2. Det er en kørendes pligt ved igangsætning fra kanten af kørebanen og ved enhver ændring af færdselsretning at forvise sig om, at manøveren kan ske uden fare eller væsentlig ulempe for bagfra kommende færdsel.

Stk. 3. Et køretøj, som kører bag et andet, skal holde så stor en afstand fra dette, at der ikke er fare for påkørsel, såfremt det forreste køretøj standser eller dets hastighed mindskes.

§ 22. Før forberedelsen og udførelsen af en svingning skal føreren påse, at manøveren kan foretages uden ulempe for bagfra kommende. Svingning til venstre må afvente forbikørsel af modgående færdsel.

Stk. 2. Vending og baglænskørsel må kun foretages, når det kan ske uden ulempe for anden færdsel.

§ 23. Kørehastigheden skal til enhver tid være afpasset efter forholdene med særligt hensyn til andres sikkerhed og må aldrig blive større, end at føreren bevarer fuldt herredømme over køretøjet.

Stk. 2. Politiet kan efter forhandling med kommunalbestyrelsen bestemme, at kørehastigheden i de enkelte kommuner eller dele af disse ikke må overstige bestemte grænser.

Stk. 3. Politiet kan endvidere fastsætte hastighedsgrænser for bestemte vejstrækninger.

§ 24. Når kørende møder hinanden, skal begge i god tid holde tilstrækkeligt til højre og om fornødent nedsætte farten. Er vejen delvis

spærret, skal det køretøj, i hvis kørebaneland del spærningen er, om fornødent holde tilbage.

§ 25. Overhaling må kun foretages, når det kan ske uden ulempe for såvel forfra som bagfra kommende færdsel, og når der er fri oversigt over kørebanen. Overhaling foran eller i vejkryds må kun ske, når omstændighederne tillader det, og under iagttagelse af særlig forsigthed.

Stk. 2. Overhaling skal ske til venstre. Dog kan cykler, herunder cykler med hjælpemotor, overhale køretøj af anden art til højre. Overhaling af et køretøj, der er i færd med at svinge til venstre, må kun ske til højre.

Stk. 3. Føreren af det foran kørende køretøj skal, når han bliver opmærksom på, at den bagfra kommende vil overhale, holde til højre og om fornødent nedsætte hastigheden, således at overhaling kan ske uden fare. Den overhalende må efter overhalingen ikke holde til højre, før han er nået så langt frem foran det andet køretøj, at dette ikke udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

§ 26. Ubetinget vigepligt for færdselen fra begge sider har den, der kører ud fra markvej, ejendom eller grundstykke, parkeringsplads eller holdeplads.

Stk. 2. Når kørende i andre tilfælde færdes ad baner, der skærer hinanden, har føreren af det køretøj, som har det andet køretøj på sin højre side, vigepligt. Herved fritages dog ikke nogen fører for pligten til at iagttage særlig agtpågivenhed ved kørsel fra en vej ind på eller over en anden.

§ 27. Køretøj må ikke standses eller parkeres på et sådant sted eller på en sådan måde, at der opstår fare for andre eller unødigt voldes ulempe for færdselen. Køretøjer skal stilles ved kørebanens yderkant eller om muligt uden for denne. Havareret køretøj skal snarest muligt fjernes fra kørebanen.

Stk. 2. Åbning af vogndøre, udstigning og på- eller aflæsning skal foretages på en sådan måde, at det kan ske uden fare og til mindst mulig ulempe for færdselen.

§ 28. Når det er nødvendigt for at afværge fare, skal kørende ved lyd- eller lyssignal eller på anden hensigtsmæssig måde henlede andres opmærksomhed på faren. Unødvendig eller hensynsløs signalgivning er forbudt.

Stk. 2. Tegn for ændring eller angivelse af færdselsretning skal gives, når som helst det er påkrævet som vejledning for den øvrige færdsel.

Stk. 3. Kørende, der standser eller hurtigt nedsætter hastigheden, skal forud til underretning for bagfra kommende ved tegn tydeligt tilkendegive deres hensigt.

§ 29. Ved kørsel i lygtetændingstiden, der fastsættes for hver kommune af politiet, samt i tæt tåge og under lignende dårlige lysforhold skal de foreskrevne lygter holdes tændt.

Stk. 2. Ved kørsel på vej, der er tilstrækkeligt oplyst, og ved møde med andet køretøj må blændende lys ikke anvendes.

§ 30. Personer eller gods må ikke være anbragt på en sådan måde på køretøjet, at føreren ikke har fri udsigt fremefter og til siderne, eller at hans fri og uhindrede brug af betjeningsapparater og førerspejl indskrænkes, at lygter eller tegngivningsapparater dækkes, eller således, at det i øvrigt kan volde fare eller ulempe under kørslen. Lasten skal være anbragt således, at den ikke forskyder sig, falder af eller volder unødigt støj.

Stk. 2. Under kørsel med gods, som rager ud over køretøjet, skal der udvises særlig forsigtighed. Nærmere regler om kørsel med sådant gods og dets afmærkning kan fastsættes af justitsministeren.

§ 31. Fører af motordrevet køretøj skal behandle motoren således, at den ikke forvolder uforholdsmæssig støj eller unødigt udvikler røg, damp eller gasarter. Disse regler gælder også for cykel med hjælpemotor.

§ 32. På en cykel, cykel med hjælpemotor eller motorcykel må ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. Dog må to børn under 6 år medtages på en cykel, når der er indrettet særlig siddeplads med anordning, der yder beskyttelse mod hjulegerne, og cyklisten er en voksen person. På cykel med hjælpemotor må ikke medtages børn.

§ 33. Fører af udrykningskøretøj kan i påtrængende tilfælde under iagttagelse af særlig forsigtighed undlade at følge bestemmelserne i afsnit A og B. Anvisninger, der gives af politiet ved tegn, skal dog altid efterkommes.

C. Bestemmelser for gående.

§ 34. Gående skal på vej gå så langt ude til siden som muligt og fortrinsvis i venstre side af vejen.

Stk. 2. Ved passage over vej skal gående udvise særlig forsigtighed.

D. Andre bestemmelser.

§ 35. Justitsministeren kan fastsætte yderligere færdselsregler, herunder regler om køretøjers passagerantal, vægt og dimensioner og om transport af genstande, der frembyder en særlig fare for den offentlige sikkerhed, samt særlige regler om kørsel med forsvarets og civilforsvarets køretøjer, udrykningskøretøjer og køretøjer, der anvendes til vejarbejde.

V. Om erstatning og ansvarsforsikring.

§ 36. Såfremt et motordrevet køretøj forvolder skade ved påkørsel, sammenstød, væltning eller andre lignende kørselsuheld eller ved en i motor eller beholder opstået eksplosion eller brand, er den for køretøjet ansvarlige forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det enten oplyses, at den skadelidende forsætligt har hidført skaden, eller det fremgår af omstændighederne, at denne ikke kunne være afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der udkræves ved benyttelse af motordrevne køretøjer såvel i henseende til driften som i henseende til materiellet. Oplyses det, at den skadelidende ved uagtsomhed har hidført eller medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller endog helt bortfalde.

Stk. 2. Har et motordrevet køretøj i øvrigt voldt skade, skal den for køretøjet ansvarlige yde erstatning efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 3. Sker der skade ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer, bestemmer retten under hensyn til de foreliggende omstændigheder, om og med hvor stort et beløb erstatning bør ydes fra en af siderne.

Stk. 4. I tilfælde af legemsbeskadigelse kan erstatning kræves for lidelse, lyde og vansir. Hvis den til erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin arbejdskraft, tilkommer der ham erstatning for vedvarende forringelse af erhvervsevnen. Afgår den skadelidende ved døden som følge af ulykken, kan den, der har bekostet begravelsen, forlange udgifterne hertil erstattet, for så vidt de ikke overstiger, hvad

der efter afdødes forhold er passende. Har nogen ved dødsfaldet mistet en forsørger, kan han kræve erstatning for det tab, han derved kan antages at lide.

Stk. 5. Erstatningsansvaret påhviler den – være sig ejer eller bruger – der benytter det motordrevne køretøj eller lader det benytte. Erstatningsansvaret påhviler tillige føreren, såfremt skaden skyldes overtrædelse af nogen ham som sådan påhvillende forpligtelse.

Stk. 6. Reglerne i denne paragraf finder også anvendelse på cykler med hjælpemotor.

§ 37. Ejeren af eller den person (brugeren), som har varig rådighed over et registreringspligtigt motordrevet køretøj, skal til dækning af erstatningskrav i henhold til § 36 tegne en forsikring i et af staten anerkendt ansvarsforsikringsselskab og holde forsikringen i kraft. Forsikringen skal dække personskade på indtil 150.000 kr. for hver tilskadekommen eller dræbt person og tingsskade på indtil 120.000 kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

Stk. 2. For så vidt angår andre motordrevne køretøjer, herunder cykler med hjælpemotor, skal den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej, drage omsorg for, at der er tegnet en tilsvarende forsikring. Føreren af en cykel med hjælpemotor skal under kørslen til enhver tid på forlangende af politiet ved forevisning af præmiekvittering godtgøre, at foreskrevet ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter de nærmere regler om forsikringspligtens gennemførelse og om anerkendelse af forsikringsselskaber.

Stk. 4. Præmier for den i stk. 1 og 2 omhandlede forsikring kan uden dom inddrives efter reglerne i kapitel 7, afsnit A 1, i lov om rettens pleje i Grønland. Er forsikring tegnet for et større beløb end foreskrevet, gælder denne regel hele præmien.

Stk. 5. Forsikringsselskabet har regres mod enhver, der efter § 36, stk. 5, er ansvarlig for skaden, og som har forvoldt denne med forsæt. Er skaden forvoldt ved grov uagtsomhed, afgøres det under hensyn til skyldgraden og omstændighederne i øvrigt, om selskabet skal have regres, og i bekræftende fald i hvilket omfang.

Stk. 6. Det i stk. 5 omhandlede regreskrav må ikke dækkes ved forsikring.

Stk. 7. Motordrevne køretøjer, der tilhører danske statsmyndigheder, statsinstitutioner eller kommuner, er undtaget fra forsikringspligt, og ministeren kan træffe tilsvarende bestemmelse med hensyn til motordrevne køretøjer, der tilhører fremmede stater eller internationale organisationer. Er et køretøj herefter ikke forsikret, hæfter den danske stat eller vedkommende kommune over for den erstatningsberettigede i samme omfang som et forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring efter reglerne i stk. 1 og 2. Med hensyn til statens og kommunens regres finder bestemmelserne i stk. 5 og 6 tilsvarende anvendelse.

§ 38. Hvis der rejses tiltale for nogen skade- forvoldende lovovertrædelse, der i henhold til § 36 kan medføre erstatningsansvar, kan erstatningskravet behandles under kriminalsagen i overensstemmelse med reglerne i kapitel 5, § 44, i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring, samt den, der bortset fra tiltalte er erstatningsansvarlig i henhold til § 36, stk. 5, skal underrettes om ethvert retsmøde og er berettiget til efter begæring til retsbogen at indtræde som part i sagen. Dersom de ikke indtræder, er såvel en forligsmæssig som en domsmæssig afgørelse af erstatningsspørgsmålet bindende for dem.

Stk. 3. Sammen med erstatningsspørgsmålet skal retten af egen drift påkende spørgsmålet om regres i henhold til § 37, stk. 5 eller stk. 7, sidste punktum. På grundlag af en dom, der anerkender sådan regres, kan regresbeløbet inddrives efter reglerne i kapitel 7, afsnit A 1, i lov om rettens pleje i Grønland i det omfang, hvori forsikringsselskabet godtgør at have betalt den ved dommen pålagte erstatning.

VI. Overtrædelser.

§ 39. Overtrædelse af § 3, § 5, stk. 1, § 9, § 10, stk. 1 og 3, § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, §§ 13 og 14, § 16, § 17, stk. 1, §§ 18 og 19, § 20, stk. 1 og 2, §§ 21–32, § 34 eller § 37, stk. 1 og 2, eller undladelse af at efterkomme et forbud eller påbud i henhold til loven kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan det fastsættes, at også overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven.

§ 40. Frakendelse af retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves førerbevis, skal finde sted, når en fører af et sådant køretøj har ført dette på groft uforsvarlig måde, eller det i øvrigt efter beskaffenheden af den begåede forseelse og under hensyn til, hvad der foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj, findes betænkeligt af hensyn til færdselssikkerheden, at han fører motordrevet køretøj.

Stk. 2. Har en fører af motordrevet køretøj, hvortil der kræves førerbevis, på grund af nydelse af spiritus ikke været i stand til at føre køretøjet på fuldt tryggende måde, skal retten til at føre motordrevet køretøj ligeledes frakendes ham. Under særlig formildende omstændigheder kan frakendelse dog undlades.

Stk. 3. Med hensyn til frakendelse efter stk. 1 eller 2 finder §§ 90 og 92 i kriminalloven for Grønland tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Skønner politiet, at betingelserne for at frakende en person retten til at være fører foreligger, kan det midlertidigt fratage ham denne ret, dog at vedkommende dommer, inden spørgsmålet endeligt afgøres ved dommen, atter kan ophæve den af politiet trufne bestemmelse. Dommerens afgørelse af spørgsmålet kan af sigtede eller anklagemyndigheden særskilt indbringes for landsdommeren.

Stk. 5. Anke af en dom, hvorved førerretten frakendes, har ikke opsættende virkning med hensyn til frakendelsen, medmindre landsdommeren bestemmer det. Afsiges der frifindende dom i 1. instans, og dommen påankes af anklagemyndigheden, kan denne, hvor forholdene særlig taler for at opretholde fratagelsen af førerretten under anken, indbringe spørgsmålet herom for landsdommeren.

dene særlig taler for at opretholde fratagelsen af førerretten under anken, indbringe spørgsmålet herom for landsdommeren.

VII. Forskellige bestemmelser.

§ 41. Justitsministeren kan, eventuelt alene for nærmere angivne områder, fastsætte særlige regler om erhvervsmæssig personbefordring, herunder regler om takster og sådanne regler om køretøjernes indretning og benyttelse, som hensynet til publikum tilsiger.

Stk. 2. Justitsministeren kan for de enkelte kommuner fastsætte bestemmelser, hvorefter der til omnibuskørsel kræves tilladelse.

§ 42. Justitsministeren kan fastsætte særlige regler om udlejning af køretøjer uden fører.

§ 43. Justitsministeren kan, hvor særlige grunde taler derfor, bestemme, at loven ikke kommer til anvendelse i visse nærmere angivne områder, og eventuelt i forbindelse hermed fastsætte særlige regler om færdsel for de pågældende områder.

§ 44. Justitsministeren kan bestemme, at beføjelser, der i loven er tillagt ministeren, kan udøves af politiet.

§ 45. Loven træder i kraft den 1. juli 1966. Tidspunktet for ikrafttræden af reglerne i kapitel II, B, fastsættes dog af justitsministeren.

Stk. 2. De hidtil gældende bestemmelser om færdsel, som efter § 1 er omfattet af denne lov, ophæves.

Givet på Christiansborg slot, den 8. juni 1966.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

K. Axel Nielsen.

Bilag 2

Lov nr. 320 af 10. juni 1976

Lov om ændring af færdselsloven for Grønland.

(Hyre- og buskørsel)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

I færdselsloven for Grønland, jfr. lov nr. 197 af 8. juni 1966, affattes § 41 således:

»§ 41. Ministeren for offentlige arbejder kan, eventuelt alene for nærmere angivne områder, fastsætte regler om erhvervsmæssig per-

sonbefordring med motorkøretøjer. Der kan herunder fastsættes regler om, at der til hyrekørsel og buskørsel kræves tilladelse, om begrænsninger i antallet af sådanne tilladelser samt regler om takster og om køretøjernes indretning, udstyr og benyttelse.«

Givet på Christiansborg slot, den 10. juni 1976.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

MARGRETHE R.

Niels Matthiasen.